

ଜଣେ ବନ୍ଦୀ

 ...ଏଠାରେ ପୁନର୍ବାର, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ, ଏବଂ ସେହି ମହାନ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶୁଣିବା, ଯାହାକି ତୁମେ ପୂର୍ବରୁ କରିଅଛ । ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଆଶା ସହିତ ଛିଡ଼ା ହୋଇଅଛୁ, ଆମର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଉଠାଏ ଏବଂ ଆମକୁ ଅଭିଷେକ କର, ଯେପରିକି ଆମେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଆଜି ରାତିରେ ଯାହା ମଗା ଯାଇଅଛି ତାହା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣ, ସେହି ସମସ୍ତ କିଛି ଯାହା ସେମାନେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ବିଶେଷ କରି, ପ୍ରଭୁ, ଯେଉଁମାନେକି ମୁତ୍ୟୁର ନିକଟତର ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ଶାନ୍ତି ଆଣି ଦିଅ ଯଦି ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପୂର୍ବରୁ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଆରୋଗ୍ୟତା ଆଣି ଦିଅ । ପ୍ରଭୁ, ଏହା ପ୍ରଦାନ କର ।

2 ଆମର ଏକତ୍ର ହେବା ବିଷୟକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର । ପ୍ରଭୁ, ଆମେ—ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ଏହି ବୁଧବାର ରାତିର ପ୍ରାର୍ଥନା ସଭାରେ, ଯେ, ଯେତେବେଳେକି ଆମେ ଏକତ୍ର ହୋଇଅଛୁ, ଏହା ଜାଣି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଦୁଇ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଏକାଠି ହୁଅନ୍ତି, ତୁମେ ଆମ ସହିତରେ ରହିବ । ଆଉ ପ୍ରଭୁ, ଆମେ ତୁମକୁ ମାଗୁଛୁ, ଆଜି ରାତିରେ ଆମକୁ ତୁମର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର । ପ୍ରଭୁ, ଆମ ସହିତ କଥା କୁହ, ଏବଂ ଆମର ହୃଦୟଗୁଡ଼ିକୁ, ଅଲୁତ ଭାବେ ଉତ୍ତପ୍ତ କର, ଯେପରିକି ଆମେ ଜାଣିଛୁ ଯେ ସେହି ମହାନ ସମୟ ପାଇଁ ଆମେ ନିଜକୁ କିପରି ଭାବରେ ଶୃଙ୍ଖଳିତ କରିଛୁ ଯାହା ଆଗକୁ ରହିଅଛି, ଯେତେବେଳେକି ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଆମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଅଛୁ ।

3 ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ପ୍ରିୟ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ପାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସର ଅର୍ଥ କଅଣ ତାହା ଜାଣୁଛନ୍ତି । ଏବଂ ଏହା ଜାଣି, ଏପରିକି ଆଗରେ ହେବାକୁ ଥିବା ସେବାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛୁ, ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରି ଯେ ତୁମେ କିଛି କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ । ପ୍ରଭୁ, ସେହି ପୁରାତନ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପରି, ଆମେ ଆଶା ସହିତରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛୁ, ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରି ଯେ ସେହି ସମୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ସେହି ଝରକାଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ଉଠାଇବାକୁ ଯାଉଛ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସବୁକୁ ଢାଳିବାକୁ ଯାଉଛ ଯାହାକି ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଶେଷ ଦିନରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ।

4 ପ୍ରଭୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ତୁମକୁ ମାଗୁଛୁ, ଯେ—ଯେ ତୁମେ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଚାରିଆଡ଼େ, ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତରେ ରହିବ, ଯେପରିକି ଆଜି ଆମେ ଶୁଣୁଛୁ ଯେ ଅନେକେ ଚାରିଆଡ଼େ, ସବୁଆଡ଼େ, ଯେଉଁମାନେକି ଆବଶ୍ୟକତାରେ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ, ସେମାନଙ୍କର ଅନୁରୋଧଗୁଡ଼ିକୁ

ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କର । ଏବଂ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ମହାନ ହାତକୁ—କୁ ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେଉଁମାନେକି ଏହି ମହାନ ବିଷୟ ପାଇଁ ଅନାଇ ରହିଛନ୍ତି ।

5 ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମର ପାପ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷମା କର । ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମର ଆତ୍ମା ଓ ତୁମର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା, ଆମମାନଙ୍କୁ ତାତନା ଦିଅ, ଯେପରିକି ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସେବକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସେବକ ନିମନ୍ତେ ଅନୁଶାସିତ ହୋଇପାରୁ । ଆସନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ମନେ ପକାଇବା, ଏବଂ ଆମର ହୃଦୟଗୁଡ଼ିକରେ ଏହା ଭାବିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା, ଯାହା ସେହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ କରିଥିଲେ । ଆମେ କେଉଁ ଧରଣର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ଯେଉଁମାନେକି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ରହିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଚେହେରାଗୁଡ଼ିକ କିପରି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିବ । ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନଗୁଡ଼ିକ କିପରି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜୀବନ୍ତ ବାକ୍ୟ ହୋଇଥିବ, ଯେପରିକି “ସମସ୍ତଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠିତ ଲିଖିତ ପତ୍ରସ୍ୱରୂପ” ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭିତରକୁ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର, ଏହାକୁ ଆଉଥରେ ପ୍ରଦାନ କର ।

6 ଆମର ଜୀବନଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଏତେ ସମର୍ପିତ ହେଉ, ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆମମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜକୁ ସଜୀବ ରଖିବେ, ଏବଂ ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ କଥା କହିବେ । ଏପରି ହେଉ ଯେ ଆମେମାନେ ନିଜ ମନରେ, ଏହା ମନେରଖୁ, ଯେତେବେଳେକି ଆମେ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲୁ ଏବଂ ଜଗତ ସହିତ ମିଳିତ ହେଉ, ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରି ହେବାର ନାହିଁ । ଏବଂ ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପୃଥକ ହୋଇ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ଦେଉ । ଆମେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜଗତର ପ୍ରତିନିଧି ବୋଲି ଜାଣି, ଆମେ ପଛ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରୁ । ପ୍ରଭୁ, ଆମର ଏକ ରାଜ୍ୟ ଅଛି ଯାହାକି କ୍ଷମତାକୁ ଆସୁଅଛି । ଏବଂ ଆମର ମହାନ ରାଜା ଶୀଘ୍ର ଆଗମନ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକାର କରିନେବେ । ଆଉ ସେ ଶାସନ କରିବେ ଓ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ, ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଏଠାରେ ପୃଥିବୀରେ, ସହସ୍ର ବର୍ଷ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଚିରଦିନ ରହିବେ ।

7 ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ପ୍ରଭୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତରକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛୁ । ଆମେ ଆମର ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରତି ଅନାଇ ରହୁଛୁ । ଯଦି ଆମେ କିଛି କରିଛୁ, କିଛି କହିଛୁ, କିମ୍ବା କିଛି ଭାବିଛୁ, ଯାହାକି ତୁମର ମହାନ ଇଚ୍ଛାର ବିପରୀତରେ ଅଟେ, ତେବେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ଆମକୁ ପରିଷ୍କାର କରିଦେଉ ।

8 ଆମକୁ କଢେଇ ନିଅ, ପ୍ରଭୁ, ଯେପରିକି ସେ ଭଉଣୀ ସେହି ବିଷୟରେ କହିଲେ ଯେ ଆଜି ରାତିରେ, ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ ଶିକାଗୋକୁ ଯିବା ରାସ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ସେମାନଙ୍କୁ କଢେଇ ନେଇ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ନେଇ ଯାଅ ଯେଉଁଠାରେକି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ

ବ୍ୟବହାର କରି ପାରିବ, ଯେପରିକି ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଦରାଣ୍ଡି ହେଉଥିବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଲୋକର ମଶାଲ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେକି ଆମର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଏହି ସେବାକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରୁଛୁ, ଏବଂ ତୁମର ସଂଶୋଧନର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁଛୁ, ଯେପରିକି ଆମେ ଏହା ଜାଣିପାରୁ ଯେ ଏହି ମହାନ ଘଟିକା ପାଇଁ କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଅଛି, ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ଆମେ ଏହାକୁ ମାଗୁଛୁ । ଆମେନ୍ ।

[ଟେପରେ ଖାଲି ସ୍ଥାନ । ଭାଇ ନେଝିଲ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି—ସମ୍ପା ।]

ପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ । ଭାଇ, ଧନ୍ୟବାଦ ।

9 ମୁଁ ଏହି ବିଷୟରେ ଟିକିଏ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଥିଲି । ମୁଁ ଏଠାରେ ଘରେ ଥିବାରୁ, ମୁଁ ଭାବିଲି ଯେ ଯଦି ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ, ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ, କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ ନ ପଡ଼େ, ତେବେ ମୋତେ ବହୁତ ଖରାପ ଲାଗିବ, ଯେ ମୁଁ ଘରେ ବସି ରହିଛି ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା ସଭାକୁ ଯାଉ ନାହିଁ । ଏବଂ ମୁଁ ଏକ ପ୍ରକାର, ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବେ, ନିଜକୁ, ଏପରିକି ମୋ ପରିବାର ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ନ ଜଣାଇ ପଳାଇ ଆସିଲି । ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଆସିଅଛି, ଏବଂ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଘରୁ ବାହାରି ଚାଲି । ଆଉ ତେଣୁକରି ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ସଭାକୁ ଯାଉଅଛି ।” ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଆସିବାକୁ ସୁଜ୍ଞା ସମୟ ନ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଆସୁଅଛି ।

10 ଏଣୁ ମୁଁ ଏଠାରେ ସେହି ଭଉଣୀର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଶୁଣି ଖୁସି ଅଟେ, ସେହି ଭାଇ, ଯାହାକି ଦକ୍ଷିଣ କାରୋଲାଇନା କିମ୍ବା ଉତ୍ତର କାରୋଲାଇନାରେ, ଅବା କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ସେହି ଆଲୋକ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଶୁଣି ଖୁସି ଅଟେ । ଗ୍ରୀନଝିଲେ, ଏହା ତାହା ଥିଲା କି? [ଜଣେ ଭଉଣୀ କୁହନ୍ତି, “ନା । ଦକ୍ଷିଣ ପାଇନ୍ସ ।”—ସମ୍ପା ।] ଦକ୍ଷିଣ ପାଇନ୍ସ । ହଁ ।

11 ଭାଇ ଲି ଝେୟଲେ ଠିକ୍ ଆଜି ଏଠାରେ ଥିଲେ । ଆଜି ଏଠାରେ ବାପ୍ଟିସ୍ଟ ସେବାରେ, ମୁଁ, ତାଙ୍କୁ ବାପ୍ଟିସ୍ଟ ଦେଲି । ଭାଇ ଲି ଝେୟଲେ, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି, ସେଠାରେ ଥିବା ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଭାଇ ପାର୍କର ଥୋମାସ୍ । ସେଠାରେ ଏକ...

12 ମୋର ମନେ ଅଛି—ସେହି ସମୟର କଥା, ଏକ ଭଉଣୀ ଛାୟା ଦ୍ଵାରା ଆକୃତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ଏକ ବଡ଼ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ଥିଲା, ଭଉଣୀ, ପ୍ରତି ଯାହାକି... ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବେଳେବେଳେ ଆମକୁ ଆଗକୁ ଯାଇ ଆମର ବିଶ୍ଵାସକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଦିଅନ୍ତି, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଯେକଥା... ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସିଦ୍ଧାସଳଖ କିଛି ବିଷୟକୁ ଦେଖୁଥାନ୍ତି, ଏବଂ କିଛି ଦେଖନ୍ତି, ଆଉ ଏହାକୁ କୁହନ୍ତି; ଅନ୍ୟମାନେ ଅନାନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ ଏହା ତ ସେଠାରେ ନାହିଁ । କୁଝିଲେ? କିନ୍ତୁ ଏହା ସେଠାରେ ଅଛି ।

13 ତେବେ, ପାଉଲଙ୍କ ଉପରେ ଆଲୋକ ଝୁଲୁଥିବାର କେହି ଦେଖି ପାରି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସେଠାରେ ଥିଲା । କେହିହେଲେ ସେହି କପୋତକୁ, ସ୍ଵର୍ଗରୁ ସେହି ଆଲୋକରେ, ଏକ

ରୂପରେ, ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବା ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କରୁଥିବାର ଦେଖି ନ ଥିଲେ, ମାତ୍ର କେବଳ ଯୋହନ ଦେଖି ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସେଠାରେ ଥିଲା । ବୁଝିଲେ ?

14 ଆଉ ତେଣୁକରି, ତେବେ, ପରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଲୋକ ଏକ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ରୂପରେ ହୋଇଥିବା ବିଷୟରେ କହୁଥିଲି, କେହିହେଲେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଚାହଁନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ୟାମେରାର ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଆଖି ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଛି ।

ତେବେ କହିପାରିବା ଯେ ସେହି ମନ ଆତ୍ମାଟି ଅକ୍ଷୟ ଅଟେ ।

15 ଏହା ଆମ ମାନଙ୍କର ଜୀବନ ପରି ଅଟେ, ଆମେମାନେ ଛାଇ ଅଛୁ । ଏବଂ ଆମେ, ଯଦି ଆମେ ଏକ ଆଲୋକ, ଆମେ ଅଛୁ, ଯଦି ଆମର ଜୀବନ ଏହି ଦିନର ଆଲୋକ ସହିତ ମେଳ ଖାଏ, ତାହାହେଲେ ଆମେ ଆଲୋକରେ ଗମନାଗମନ କରୁଅଛୁ ।

16 ଏହା ଠିକ୍ ସେପରି ଅଟେ ଯେପରିକି ଆପଣ ବାହାରକୁ ଦେଖନ୍ତି ଏବଂ କୁହନ୍ତି, “ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖୁଛି,” ଦିନ ସମୟରେ । ଆପଣ—ଆପଣ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଛାଇକୁ ଦେଖନ୍ତି । ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟର ଏକ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଅଟେ । ଏହା ନିଜେ, ସେହି ସୂର୍ଯ୍ୟ ରୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ଏକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ଏକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ବୋଲି ଏହା ପ୍ରମାଣ କରେ ।

17 ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖେ, ଯେପରିକି ଆପଣମାନେ ସେଠାରେ ବସିଛନ୍ତି, ପଙ୍ଖାଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି, କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି, ଏହାର ଅର୍ଥ ଆପଣ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ତ କେବଳ ଜୀବନର ଏକ ଛାଇ ଅଟେ ।

18 କାରଣ, ଛାଇ କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ, ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ଅକ୍ଷୟ ରହିବାକୁ ଥାଏ । ବୁଝିଲେ ? କାରଣ, ଏକ ଛାଇ କରିବା ପାଇଁ, ଏକ ଛାୟାକୁ କେତେକ ମାତ୍ରାରେ ଅକ୍ଷୟ ଏବଂ କେତେକ ମାତ୍ରାରେ ଆଲୋକ ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଏବଂ ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅକ୍ଷୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଲୁଅ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ଯଦି ଏହା ଅକ୍ଷୟ ଅଟେ, ତେବେ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଅକ୍ଷୟ ଅଟେ । ଯଦି ଏହା ଆଲୁଅ ଅଟେ, ତେବେ କୌଣସି ଛାଇ ନ ଥାଏ, ଛାଇ ଠିଆରି କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା ଅକ୍ଷୟ ଏବଂ ଆଲୋକ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଛି, ତେବେ ଏହା ଏକ ଛାୟା ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

19 ତେଣୁ ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଆଲୋକର ଛାୟା ଅଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଗୋଟିଏ ଜୀବନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ଆପଣ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଏକ ଛାୟା ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହା କେବଳ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ସେଠାରେ ଏକ ଜୀବନ ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣ ମରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ଜୀବନରେ ମୃତ୍ୟୁ ଅଛି । ବୁଝିଲେ ? କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଛାୟା ଅଟେ, କାରଣ ଆପଣ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି, ଦେଖିବା, ଭାବିବା, ଚଳାଚଳା କରିବା, ଏବଂ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାର, ଏବଂ ଶରୀରର ପାଞ୍ଚ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଥିବା ଯୋଗ୍ୟତା ବିଶିଷ୍ଟ ଚଳ-ପ୍ରଚଳନ କରୁଥିବା ଜୀବ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ, ସେମାନେ ମରୁଛନ୍ତି । ଏବଂ ବହୁତ ସମସ୍ୟାମାନ ଅଛି । ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି, ଏହା କେବଳ ହୋଇପାରେ...

ଏହା ଏକ ପ୍ରତିବିମ୍ବନ ଅଟେ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଯେ ସେଠାରେ ଜୀବନ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଏକତ୍ର ମିଶ୍ରିତ ଅଟେ ।

20 ଶାରୀରିକତାକୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ନିଜର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଜୀବନ ଦ୍ଵାରା, ସ୍ଵର୍ଗର ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ଆପଣ ସେହି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ, ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ କରୁଛନ୍ତି । ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ମରନ୍ତି, ଆପଣ ସେହି ଆଲୋକକୁ ଯିବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଅନ୍ୟ କିଛି ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ତାହା ହିଁ ଅଟେ ଯାହା ଆପଣ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ କରିଅଛନ୍ତି ।

21 ଯଦି ଆପଣ ଅନ୍ଧକାର ଜଗତର ଅଟନ୍ତି, ଆପଣ ତାହାହିଁ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆପଣ କରିପାରନ୍ତି, ଅନ୍ଧକାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ମାର୍ଗକୁ ଯାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କୁଝିଲେ? ଏଣୁ ଆମେ ଏକ ପ୍ରତିବିମ୍ବରେ ଅଛୁ । ତେଣୁ, ଆମେ ଦେଖୁ ଯେ ଯେତେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆଲୋକ ଏବଂ ଜୀବନକୁ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ମୃତ୍ୟୁ ଅନ୍ଧକାରକୁ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ କରେ ।

22 ଏବଂ ଏଠାରେ ସେମାନେ ଉଭୟେ ଅଛନ୍ତି । ଆସନ୍ତାକା-... ଏହି ସପ୍ତାହ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା, ବୋଧହୁଏ ରବିବାର ସୁଦ୍ଧା, ଆମେମାନେ ସେହି ଛୋଟ ଫଟୋଟିତ୍ରଟିକୁ ଏକ ବଡ଼ ଆକାରକୁ କରୁଅଛୁ, ଯେପରିକି ଏହାକୁ ସୂଚନାବୋର୍ଡରେ ରଖାଯାଇପାରେ ।

23 ଯେଉଁଠାରେ, ଆପଣଙ୍କର ଫଟୋଟିତ୍ର ସୂଚନାବୋର୍ଡରେ ଝୁଲି ରହିଥାଏ । ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ଯେ ଆପଣ ତାହା ପ୍ରତିଧ୍ୟାନ ଦେଲେ, କି ନାହିଁ । ଆଉ ତାପରେ...

ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଏକ ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରେ, ଜାମାଇକାରେ—ରେ, ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲି... ଆମେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵକୁ ଚେପ୍ ପଠାଇଥାଉ । ଏବଂ ସେହି ସପ୍ତ ମୁଦ୍ରା ଯାଇଅଛି... ଜାମାଇକାର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଇଅଛି, ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ । ଏବଂ ଏହା ବୁ ମାଉଣ୍ଟେନ୍ ପଛରେ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଆଦିମ ଭାବରେ ଜୀବନ ରହିଛି । ଏବଂ ଏଠିକାର ଅଧିବାସୀ, ବେଳେବେଳେ, ସେମାନଙ୍କର ପାଖରେ ଏକ—ଏକ ଚେପ୍ ରେକର୍ଡର୍ ଥାଏ ଯାହା ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଣି ଦେଇଥାଉ, ଯାହାକି ଆପଣଙ୍କୁ କରିବାକୁ ପଡ଼େ—ପଡ଼େ, ପୁରୁଣାକାଳର ଭିକ୍ଟୋରିଆ ପରି, ଏହାକୁ ଘୁରାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଏବଂ ତା'ପରେ ଏହାକୁ ସେପରି—ସେପରି ବାଜିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ । ତା'ପରେ, ପ୍ରତିକିଛି ମିନିଟରେ, କାହାରିକୁ ଏହାକୁ ଘୁରାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।

24 ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଖରେ ଏକ—ଏକ ଛୋଟିଆ... ଏକ ବ୍ୟାଚେରୀ ଥିଲା, ଛଅ-ଭୋଲ୍ଲର ବ୍ୟାଚେରୀ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟକିଛି ଗୋଟାଏ, ଚେପ୍ ରେକର୍ଡର୍ ବଜାଇବା ପାଇଁ । ଏବଂ ସେମାନେ—ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ମିଶି ବସିଥିଲେ, ଯେପରିକି ତାହା ଆଜି ରାତି ଏଠାରେ ଅଟେ, ଓ ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେହି ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶୁଣୁଥିଲେ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହୁଥିଲି, ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ, ଯେ ସେହି କୋଠରୀ ଭିତରକୁ, ସେହି ସମାନ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ଆସିଲା, ଓ ତାହା ଉପରେ ଘୁରି ବୁଲିଲା ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଚେପ୍ ରେକର୍ଡର୍

ଥିଲା ଏବଂ ତାହାର ଉପରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଗଲା । ଏବଂ ସେମାନେ ଯାଇ ଏକ କ୍ୟାମେରା ଆଣିଲେ ଏବଂ ଏହାର ଫଟୋଗ୍ରାଫି ଉଠାଇଲେ । ଏବଂ ଠିକ୍ ସେହି ସମାନ ଜଣ, ସେଠାରେ ତାହା ଅଟେ, ଠିକ୍ ଏହା ଉପରେ ଝୁଲି ରହିଛି । ତେବେ ଆମେ ଏହାର ଫୋଟୋଗ୍ରାଫିକୁ ବଡ଼ କରୁଅଛୁ, ଯେପରିକି ଆମେ ଏହାକୁ ସେଠାରେ ଥିବା ସେହି—ସେହି ସୂଚନା ବୋର୍ଡ଼ ଉପରେ ଲଗାଇପାରୁ, ଯାହାକୁ ଆପଣ ଦେଖି ପାରିବେ ।

25 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ ଆମେ ଅତ୍ୟଧିକ କୃତଜ୍ଞ ଅଟୁ ଯାହାକି ଆମ ମଧ୍ୟକୁ ଅଣା ଯାଇଅଛି... ଏହି ଦିନରେ ଆମକୁ ତାହାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଆଣି ଦେଇଅଛି । ତେବେ ଆମେ ଅନେକ ବିଷୟ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞ ଅଟୁ ।

26 ତେବେ ମୁଁ ଭାବିଲି ଯେ ମୁଁ ଏଠାରେ ଅନାଇବି ଏବଂ ଦେଖିବି ଯଦି ମୁଁ କିଛି, କିଛି ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ କିମ୍ବା ସେହିପରି କିଛି ପାଇପାରିବି, ଏପରି ଅନ୍ୟ କିଛି ଯାହା ବିଷୟରେ ମୁଁ କହିଥିଲି । କିମ୍ବା, ଆମକୁ ଏକ—ଏକ ପ୍ରକାରର କୌଣସି କିଛି ମିଳିବ... ଯାହା ବି ହେଉ, ମୁଁ ଏଠାରେ ଏକ ପୁସ୍ତକରେ, କିଛି ପାଠ ଲେଖି ରଖିଛି । ଯଦି ମୁଁ ଗୋଟିଏ ପାଇ ପାରିବି, ହୋଇପାରେ ଯେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କିଛି ବିଷୟ ଉପରେ କହିବା ପାଇଁ କିଛି ବିଷୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ।

ତେବେ, ଆମେମାନେ ରବିବାର ପାଇଁ ଆଶା କରୁଛୁ ।

27 ମୁଁ ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକରେ କହି ଆସୁଛି । ଏବଂ, ରବିବାର, ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋ ନିକଟରେ କାହିଁକି କୁନ୍ଦନ କରୁଅଛ? ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ ଓ ଆଗେଇ ଯାଅ” ଉପରେ ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଏଠାରେ ରଖିଅଛି ।

28 ତେବେ, ରବିବାର ହେଉଛି ଆରୋଗ୍ୟ ସେବାର ଦିନ ଯେଉଁଠାରେ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଆପଣମାନେ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତୁ, ଏବଂ କିଛି ଗୋଟାଏ କାରଣ ରହିଥାଏ ଯେ ସେହି ରୋଗୀମାନେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ଯଦି ସେମାନେ ସୁସ୍ଥ ନ ହୁଅନ୍ତି । ଏବଂ ମୁଁ ଚାହେଁ, ଯଦି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ, ରବିବାର ସକାଳେ ମଧ୍ୟ, ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଉପଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ । ତେଣୁ, ମୁଁ ଏକ ଆରୋଗ୍ୟ ସେବା କରିବାକୁ ଯାଉଛି, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏବଂ ପ୍ରାୟ ୫ ଆଠ ଘଟିକା ବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ଗାର୍ଜାଘର ଖୋଲି ଥାଏ, ବିଲି ପଲ୍ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ରବିବାର ସକାଳେ ଏଠାରେ ଥିବେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାର୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ବି ସେମାନେ ଭିତରକୁ ଆସନ୍ତି ।

29 ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ, ତେବେ, ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଚାହେଁ, ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ପ୍ରଭୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମୋତେ ସେହି କାରଣ ଉପରେ ଚିକିତ୍ସା ବୁଝିବାର ଶକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ କିଛି ଲୋକ କାହିଁକି ସୁସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଉ ମୁଁ—ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ଏହା ବୁଝିବାର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ

ଅଟେ । ଏବଂ ମୁଁ—ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ବୋଧହୁଏ, ରବିବାର ସକାଳେ, ପ୍ରଭୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଆମେ ତାହା ଉପରେ କହିବା ।

30 ତେବେ, ବୁଧବାର ରାତିର ପ୍ରାର୍ଥନା ସଭା କେବଳ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସଭା ଅଟେ ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ଏକାଠି ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ଯେପରି ଆମର ହୋଇଥାଏ, ଏବଂ ଏକତ୍ର ସହଭାଗୀତା କରିଥାଉ ।

31 ବେଳେବେଳେ, ମୁଁ—ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ସେହି ମହାନ ବିଷୟମାନ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ଯାହା ମୁଁ ଏହି ଦିନରେ ପାଇଥାଏ, ତାହା ହେଉଛି ଆମେ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ସେଥିରେ ନିଷ୍ଠାପରତାର ଅଭାବ । କୁଝିଲେ? କୁଝିଲେ? ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର, ଜନ୍ମ ସ୍ତେଜିଲିକ ଦିନରେ, ତାହା କରିଥାନ୍ତେ ଯାହା ସେ ଆଜି କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ଏହା କଅଣ ସାଧନ କରିଥାନ୍ତା; ମାର୍ଟିନ୍ ଲୁଥରଙ୍କ ଦିନରେ, କିମ୍ବା ଆଉ-ଅଧିକ କଅଣ? ଯେପରିକି ଆମେ ତାହାକୁ ଯାହା କରୁଥିବାର ଦେଖୁ, ଉଭୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା, ଆମ୍ବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ଅଟେ, ଏହାର—ଏହାର—ଏହାର ବାସ୍ତବିକତାକୁ ଚିହ୍ନିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏଠାରେ ଏହା ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ଘୋଷଣା କରୁଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । ଏବଂ ତା’ପରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବାଣୀ କରିବାରେ, ଏବଂ ଠିକ୍ ସେହି ବିଷୟ ଦେଖାଇବାରେ ଯାହା ସେ କହିଥିଲେ, ଏହା ଠିକ୍ ଠିକ୍ ସିଦ୍ଧ ରୂପେ ତାହା ଘଟିବ, ଯାହା ସେ ଅବିକଳ ଭାବରେ କହିଥିଲେ । ଏବଂ ତଥାପି ଆମେ ବିସ୍ମିତ ହୋଇଥିବା ପରି, ଏକ ପ୍ରକାର ଅଳସୁଆ ହୋଇ ବସିଥାଉ । “ତେବେ, ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକରେ ଯଦି ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ମୁଁ ହୋଇପାରେ କି? ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକରେ ଯଦି ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ସମଗ୍ର ଭାବରେ, କେବଳ ସେହି—ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ହୋଇପାରନ୍ତି କି? କିମ୍ବା—କିମ୍ବା, ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକରେ ଯଦି ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କି?” ମୁଁ ଭାବୁଛି, ରବିବାର ସକାଳେ, ମୁଁ ସେହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଉପରେ କହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି ଯାହାକି ହୁଏତ ଆମକୁ ଚିକିତ୍ସା ଆଲୋକିତ କରିପାରେ ।

32 ତେବେ, ଆଜି ରାତି, ଏଠାକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ, ଠିକ୍ ବାହାରିବା ବେଳେ, ମୁଁ କିଛି ପାଇଲି । ମୁଁ ଭାବିଲି, “କଅଣ ହେବ, ଯଦି ମୁଁ ସେଠାକୁ ଆସେ, ଯଦି ଭାଇ ନେଞ୍ଜିଲ କୁହନ୍ତି, ‘ଉଠନ୍ତୁ ଏବଂ କୁହନ୍ତୁ,’ ଆଉ ତାହାପରେ ମାତ୍ର ବସି ଯାଆନ୍ତି?” କୁଝିଲେ? ମୁଁ ଭାବିଲି, “ଭଲ ହେବ ଯେ ମୁଁ କେତେ ଗୋଟି ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ଲେଖି ରଖେ ।” କାରଣ, ମୁଁ ଜାଣେ, ସେ, ସେ ଏତେ ପ୍ରିୟତମ ଭାଇଟିଏ, ଏବଂ ଆମେ—ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁ ।

33 ବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ମୁଁ ଜଣେ—ଜଣେ ଭାଇଙ୍କୁ ଚିହ୍ନାଇବାକୁ ଚାହେଁ । ମୁଁ ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ନାମକୁ ମଧ୍ୟ କହି ପାରୁ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଦୁଇ ଜଣ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ମୋର ବନ୍ଧୁମାନେ । ସେ... ସେମାନେ ସେବକ ଏବଂ ପ୍ରଚାରକ ଅଟନ୍ତି, ବାହାରକୁ, ସେବାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ଚେପ୍

ମାଧ୍ୟମରେ ଶୁଣିଥିଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ବାହାରିଛନ୍ତି, ଦୁଇଜଣ ଯୁବକ । ଏବଂ ସେହି ବାଳକଟି ଏତେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଏତେ ଆଗ୍ରହୀ, ଯେ ସେ, ଏକ ସଭାର ଶେଷ ହେଉଥିବା ବେଳେ, ଉତ୍ତାଜାହାଜରେ ଚ୍ୟୁସାନକୁ, ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ମୁଁ ବ୍ୟବସାୟୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଜଳଖିଆ ସଭାରେ ଥିଲି । ଏବଂ ସେହି ଯୁବା ଜଣକ, ଉତ୍ତମ ଯୁବକ ଜଣ, ସେଠାକୁ ଆସିଲେ । ଏବଂ ସେ...

34 ସେମାନେ କାନ୍ଦସାସରୁ ଅଟନ୍ତି । ଏବଂ ସେମାନେ ଏତେ ଦୂରରୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଯେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ ଦିଏଁ । ମୁଁ ତାହା ପ୍ରଶଂସା କରେ । ଏହା ଭାବି ଯେ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେକି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଯଥେଷ୍ଟ ମାତ୍ରାରେ, ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଶୁଣିବେ ଏବଂ ଉତ୍ତର ଦେବେ; ଯୁବା ବର୍ଗ ଏହି ପ୍ରକାରେ, ଜୀବନକୁ ଆରମ୍ଭ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗତକାଲି, ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ମୋ ପାଖକୁ ଏଠାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ, କିଛି ଯାନା ରାଜ୍ୟର ଆଇନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବିଷୟରେ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ, ଯେ ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ସହିତରେ, ସେମାନେ ବିବାହ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ତିନି ଦିନ, ଏଠାରେ ରାଜ୍ୟରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଶୁକ୍ରବାର ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାହ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

35 ଏବଂ ମୁଁ ଆମର ଭାଇଙ୍କୁ ପଚାରିବି ଯିଏକି ପଛରେ ଅଛନ୍ତି, ଯଦି ସେ କେବଳ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଆମକୁ କହିବେ ଯେ ସେ କିଏ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ସହିତ ଥିବା ସୁନ୍ଦର ଛୋଟ ମହିଳା ଜଣକ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭାଇ ଜଣକ କିଏ ଅଟନ୍ତି ।

36 [ସେହି ଭାଇ କୁହନ୍ତି, “ଧନ୍ୟବାଦ, ଭାଇ ବ୍ରାଜହାମ୍ । ଏଠାରେ ହେବା ଆମର ସୌଭାଗ୍ୟ । ଏବଂ ମୁଁ ଭାଇ ରୋଜରୁଂ ନିଲ, କାନ୍ଦସାସରେ ରୁହେ, ଜଣେ ପ୍ରଚାରକ ଭାବରେ, ପ୍ରଚାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭ୍ରମଣ କରିଥାଏ, ଏବଂ ଏହା କହିଥାଏ, ‘ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା, ଯୀଶୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି...?...’ ମୁଁ ସବୁବେଳେ ନେଇଥାଏ...?...ଏ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ବାଗଦତ୍ତା ପ୍ରେମିକା, ପେଟ୍ରିସିଆ ବ୍ରାଉନ୍ । ଆମେ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ, ବିବାହ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛୁ । ଏ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ସହ-ପ୍ରଚାରକ ଏବଂ ସହ-କର୍ମୀ, ଭାଇ ରୋନି ହ୍ୱେ, ଯିଏ ଏଠାରେ ପଛରେ ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ଏ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ବାଗଦତ୍ତା ପ୍ରେମିକା କାରୋଲ...?... ଏବଂ ଆଜି ରାତି ଆମେ ଏଠାରେ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଖୁସି ଅଟୁ” — ସଂପା ।]

37 ଆପଣଙ୍କୁ, ଅନେକ ଧନ୍ୟବାଦ । ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହି ଯୁବ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦର କାମନା କରୁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ ମାର୍ଗରେ ତୀବ୍ର ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି । ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥାଇ, ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରୁଥିବା ବେଳେ, ଆଉ ଯୁବକ ଏବଂ ଯୁବତୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିଥିବା ଦେଖେ, ଯେଉଁମାନେକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଉଠିବା ଦେଖେ,

ଦେଖନ୍ତୁ, ତାହା ମୋତେ ରୋମାଞ୍ଚିତ କରି ପକାଏ । ମୋର ଭାଇ, ଭଉଣୀ, ପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ, ବହୁଳ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।

38 ତେବେ ଆସନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଏକ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକକୁ ଫେରିବା, ଯାହାକି ମୁଁ ମୋ ଜୀବନରେ ପୂର୍ବରୁ କେବେ କହି ନାହିଁ । ଏବଂ ଏହା ଏକ ବହୁତ...କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଛି, ଫିଲିମୋନଙ୍କ ପୁସ୍ତକ । ଏବଂ ଏହା ଏକ...

39 ମୁଁ ତ ମାତ୍ର ଚିକିତ୍ସ ଆଇରିଶ୍ ବଂଶଜ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ, ଏବଂ ମୋର—ଏବଂ ମୋର ତଳ ଦାନ୍ତର ଚାରିପାଖ ଏକ ତାର ଲଗା ହୋଇଛି, ପଛରେ ଥିବା ଏକ ଯୋଡ଼ା ଦାନ୍ତକୁ ଧରି ରଖିବା ପାଇଁ । ମୁଁ, ମୁଁ, ବେଳେବେଳେ ମୁଁ ଏହି ନାମଗୁଡ଼ିକ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେକି ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ କଅଣ ଅଟେ । ଏବଂ ବେଳେବେଳେ ଶିକ୍ଷାର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିପାରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ, “ଫିଲିମୋନ,” କେହି ଜଣେ ସେଠାରେ ପଛରୁ କହିଲେ, ଯାହା ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାର ସଠିକ୍ ଉଚ୍ଚାରଣ ତାହା ଅଟେ ।

40 ତେବେ, ପ୍ରଥମ ପଦ, ମୁଁ ଏଥିରୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବାଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ନେବାକୁ ଚାହେଁ ।
ପାଉଲ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜଣେ ବନ୍ଦୀ...

41 ଏବଂ ତାହାହିଁ ଯାହାକି ମୁଁ ଆଜି ରାତିରେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ହେଲେ, ଏକ ପାଠ ଭାବରେ, ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛି: ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ।

42 ତେବେ, ଆପଣ ପାଉଲଙ୍କୁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଭାବରେ ବଡ଼ କଷ୍ଟରେ କଳ୍ପନା କରିପାରୁଥିବେ । ଜଣେ ମୁକ୍ତ-ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଜନ୍ମ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ମାତ୍ର ତଥାପି ସେ ନିଜକୁ “ଜଣେ ବନ୍ଦୀ” ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଅନ୍ତି ।

43 ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେମାନେ ପାଉ, ଯେତେବେଳେ ସେ କରିଛନ୍ତି ଯମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରୁଛନ୍ତି, “ପାଉଲ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜଣେ ପ୍ରେରିତ ।” ଅନ୍ୟ ସମୟରେ, ସେ ତୀମଥିକୁ କହୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି, “ପାଉଲ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜଣେ ସେବକ ।” ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏଠାରେ ଫିଲିମୋନଙ୍କୁ ଲେଖୁଛନ୍ତି, ସେ କହୁଛନ୍ତି, “ପାଉଲ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ।” “ପାଉଲ, ଜଣେ ପ୍ରେରିତ,” ମୁଁ ଗୋଟିଏ ରାତି ତାହା ଉପରେ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁବି । “ପାଉଲ, ଜଣେ—ଜଣେ ସେବକ,” ତାହା ଉପରେ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁବି । ଆଉ ତେବେ, “ପାଉଲ, ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ।”

44 କିନ୍ତୁ, ଆଜି ରାତି, ଏହା ଗୋଟିଏ ବିଷୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଲାଗିବ, ଆଜି ରାତିରେ, ମୁଁ ନେବାକୁ ଚାହେଁ, “ପାଉଲ, ସେହି ବନ୍ଦୀ,” ଏବଂ ସେହି ବିଷୟକୁ ନେବାକୁ ଚାହେଁ: ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ।

ତେବେ ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ନିଜର ମୁଣ୍ଡକୁ ନୁଆଁଇବା ।

45 ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ, ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିଏକି ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ସକ୍ଷମ, ଏହି ବାଇବଲର ପୃଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକୁ ଓଲଟାଇ ପାରେ, ମାତ୍ର କେବଳ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ହିଁ ଏହାକୁ ସେହି ପ୍ରକାଶରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରନ୍ତି ଯାହାକି ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ଆମେ ତାହାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ଯେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହା କିପ୍ରକାର ଏପରି ସମୋପିତ କରା ଯାଇଅଛି, ତାହା କୁଝାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଯେ ଏହି ମହାନ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ପାଇଲ, ଏବଂ ତଥାପି ନିଜକୁ “ଜଣେ ବନ୍ଦୀ” ଭାବେ ଆଖ୍ୟା ଦିଅନ୍ତି । ଏପରି ହେଉ ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ବେଳେ, ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ଏହାକୁ ଆମଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ୍ ।

46 ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କଞ୍ଚନା କରିପାରେ, ଯେ ପାଇଲ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଫିଲୀମୋନକୁ ଏହି ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ, ସେ କିପରି ବନ୍ଦୀଗୃହରେ ବସିଥିଲେ, ଏହି ସହରର ସେହି କାରାକୁପର ଭିତରେ, ଜଣେ—ଜଣେ—ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ରୂପରେ । ଏବଂ ସେହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କଅଣ, ସେ ତାହାଙ୍କର ଛିଡି ଦ୍ଵାରା ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣି ପାରିଥିବେ । ସେ ଲୁହାଦଣ୍ଡମାନ ଦ୍ଵାରା—ଦ୍ଵାରା—ଦ୍ଵାରା ଘେରା ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ସେ କେବଳ ସେତେବେଳେ ହିଁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ କେହି ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବ । ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ବନ୍ଦୀ ହେବା କଅଣ ଅଟେ । ଏବଂ ତା’ପରେ, ପୁନର୍ବାର, ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ଯେ ସେହି—ସେହି ପ୍ରେରିତଙ୍କର କହିବାର ଅର୍ଥ କେବଳ ମାତ୍ର ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର...ତାହାର ବର୍ତ୍ତମାନର ଛିଡିକୁ ସମୋଧାନ କରୁଥିବା ଭଳି ଯଥାଯଥ ଅର୍ଥ ନୁହେଁ, ଯେପରିକି ଏକ ବନ୍ଦୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କର—ତାଙ୍କର ଶରୀରଟି ଏଠାରେ ଏହି—ଏହି କାରାଗାରରେ ବସି ରହିଛି । ମାତ୍ର ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ଯେ ସେ କହୁଥିଲା ବେଳେ ତାଙ୍କର—ତାଙ୍କର ସେହି ଅବସ୍ଥାକୁ, ତାଙ୍କର—ତାଙ୍କର—ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା, ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହେବା ସମ୍ଭବରେ କହୁଥିଲେ ।

47 ତେବେ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜନ୍ମ ହୋଇଅଛୁ, ଜଣେ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର କର୍ତ୍ତା ଭାବରେ, ଯେ ଆମେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରୁ ତାହା ନିଷ୍ଠି ନେଉ । ପରମେଶ୍ଵର ସିଦ୍ଧ ରୂପରେ ତାହା କରନ୍ତି । କାରଣ, ସେ ନିଶ୍ଚିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସମାନ ଭିତ୍ତିରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ନତୁବା ସେ ଭୁଲ ଲୋକକୁ କୌଣସି ଭିତ୍ତି ଉପରେ ରଖି...ସେ ପ୍ରଥମ ମଣିଷକୁ ଭୁଲ ଭିତ୍ତି ଉପରେ ରଖିଥିଲେ, ଯେ ସେ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର କର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ରଖିଥିଲେ । ବୁଝିଲେ? ଆମେମାନେ, ଆଜି ରାତିରେ, ଠିକ୍ ଆଦମ ଓ ହବା ପରି ଅଟୁ । କିଛି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲ ଉଭୟ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖା ହୋଇଛି । ଜୀବନ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ, ଆମେମାନେ ଆମର ମନୋନୟନ କରିପାରୁ; ଏହାକୁ କରିବା, ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ବୁଝିଲେ?

48 ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଆଦମ ଏବଂ ହବା କରିଥିଲେ, ଏବଂ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଏବଂ—ଏବଂ ସେମାନେ ଭୁଲ ମନୋନୟନ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ, ତାହା ଦ୍ଵାରା, ମାନବ ଜାତିର, ସମଗ୍ର ଜାତିକୁ, ମୃତ୍ୟୁ, ମୃତ୍ୟୁର ଦଣ୍ଡ ତଳେ ରଖିଦେଲେ ।

49 ଏବଂ ତା'ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ଆଉ ସେହି ମୃତ୍ୟୁକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର ମୂଲ୍ୟକୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଯେପରିକି ସେହି...ତାହାଙ୍କର ଅଧିନସ୍ଥମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ—ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

50 ତେବେ, ଯଦି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ, ଆଦମ ଏବଂ ହବାଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଭଲି ସେହି ସମାନ ଉପାୟ ବିନା ହିଁ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଅନ୍ତି, ଆମମାନଙ୍କୁ କେବଳ କୌଣସି ଏକ ବିଷୟ ଦେଇ ଚାଣି ନିଅନ୍ତି, କୁହନ୍ତି, “ତୁମେ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଚାହଁବା ନ ଚାହଁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ରକ୍ଷା କରିବା,” ତାହାହେଲେ ସେ ଆଦମ ଏବଂ ହବାଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ ଭିତ୍ତିରେ—ରେ ରଖିଥିଲେ, ଆପଣ ଦେଖନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ, ଏହି ଦିନରେ, ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ବାଛିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଆମେ ଏହା କରିପାରିବା ।

51 ମୁଁ ଯେପରି ଏବେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲି, ଯଦି ତୁମର ଆଲୋକ ପ୍ରମାଣ କରିବ, ତେବେ ତୁମେ କେଉଁ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଛ ତାହା ତୁମର ଜୀବନ ଠିକ୍ ପ୍ରମାଣ କରିବ । ମୋର ଏଥିରେ ଫରକ ପଡ଼େ ନାହିଁ ଯେ ଆପଣ କେଉଁ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆପଣ କୁହନ୍ତି । ପ୍ରତିଦିନ, ଆପଣ ଯାହା କରନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ଆପଣ କଅଣ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ପୁରାତନ ପ୍ରବାଦ ଶୁଣିଥିବେ, “ତୁମର ଜୀବନଟି ଏତେ ଉଚ୍ଚ ଚିହ୍ନାର କରେ, ଯେ ମୁଁ ତୁମର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଶୁଣିପାରେ ନାହିଁ ।” ବୁଝିଲେ? ଆପଣଙ୍କର—ଆପଣଙ୍କର କ୍ରିୟାକଳାପ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ଚିହ୍ନାର କରେ ।

52 ମୁଁ ସର୍ବଦା ଚିହ୍ନାର କରିବାରେ ଏବଂ ତେଜସ୍ୱୀରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛି । ମାତ୍ର ମୁଁ ସବୁବେଳେ କହିଛି, “ତୁମ ଜୀବନଠାରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚକୁ ଡିଆଁମାର ନାହିଁ, କାରଣ ସଂସାର ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଅଛି ।” ଆପଣ ବୁଝିଲେ? ଆପଣଙ୍କୁ ସେତିକି ହିଁ ଉଚ୍ଚକୁ ତେଜସ୍ୱୀ ଉଚିତ୍ ଯେତିକି ଆପଣ ଜୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତି, ତେଣୁ, କାରଣ କେହି ଜଣେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛି । ଏବଂ ତେବେ ଯେତେବେଳେ...

53 ଲୋକମାନେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ—ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ, ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ, ଯେଉଁମାନେ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ନିଷ୍ଠାବାନ ଲୋକମାନେ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏତେ ଦୁର୍ନୀତି ଦେଖିଛନ୍ତି, ଯେ ଏପରିକି ସେମାନେ ଆଉ ତାହା ସହିତ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁନାହାଁନ୍ତି । ଏବଂ ଅନେକଥର, ଆମେ ସେହି ବିଷୟରେ ଏକ ଖାଣ୍ଡି ଖାଣ୍ଡି ଚିନ୍ତାଧାରାରେ କହୁଅଛୁ, ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ଦୋଷ ଦେଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଦେଖନ୍ତୁ, କାରଣ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ—ଯୋଗୁଁ ଯେପରି ସେମାନେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ସବୁଠୁ ବଡ଼ ବିଘ୍ନର ପ୍ରସ୍ତର ଯାହାକି ଜଗତରେ ରହିଅଛି, ସେହି ପୁରୁଷ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ଯିଏକି ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବୋଲି କୁହାଉଥାନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱୀକୃତିଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥାନ୍ତି । ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଠିକ୍ ।

54 ତେବେ, ଯେହେତୁ ବିଚାରବେଳେ ନିରାଶା ଆସିବାକୁ ଅଛି । ତେବେ, ସେହି ପାପୀ, ସେହି ମଦୁଆ, ସେହି କୁଆ ଖେଳାଳୀ, ସେହି ବ୍ୟଭିଚାରୀ, ସେ—ସେ ତାହା ପାଇଁ ଘୋଷିତ ସେହି ଦଣ୍ଡ ଶୁଣି ନିରାଶ ହେବ ନାହିଁ ଯେ, “ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟକୁ ଯାଅ ।” ସେ ନିରାଶ ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏକି ଏକପ୍ରକାର ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ଵୀକୃତି ପଛରେ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛି, ସେହି ବାଳକ ହିଁ ଅଟେ ଯିଏକି ବିଚାର ଦିନରେ ନିରାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଅଛି । ବୁଝିଲେ? ଯିଏକି ଏକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବୋଲି କହିଥାଏ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଧରଣରେ ଜୀବନଯାପନ କରେ । ତାହା ପାଇଁ ଏହା ଭଲ ହେବ ଯେ ଏପରିକି ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସ୍ଵୀକୃତି ନ କରୁ, ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଯେ ଏକ ପ୍ରକାର କିଛି ଆରମ୍ଭ କରି ଏବଂ ଅଲଗା ଧରଣର ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା । କାରଣ, ସେ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବାଧାଜନକ ପ୍ରସ୍ତର ଅଟେ ଯାହାକି ଆମ ପାଖରେ ଅଛି, ତାହା ସେହି ସ୍ଵୀକୃତି ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଅଟେ ଯିଏକି କହିଥାଏ ଯେ ସେ— ସେ—ସେ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଅଟେ, ଏବଂ କିଛି ଅଲଗା ଜୀବନ ଯାପନ କରିଥାଏ ।

55 ସର୍ବଦା, ନିଜ ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଏହା ଦ୍ଵାରା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ଚମତ୍କାର କରିବାକୁ କେତେ ଶକ୍ତି ଅଛି । ଏବଂ ଆମେ ନିଜକୁ ତାହା ଦ୍ଵାରା ବିଚାର କରୁନାହିଁ ଯେ ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କର କେତେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଏଥିରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ, ପଛକୁ ଅନାନ୍ତୁ ଏବଂ ଖୋଜନ୍ତୁ ଯେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଏକ ଫଳ ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଫଳୁଅଛି । ବୁଝିଲେ?

56 ଯେପରିକି ମୁଁ କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ, ଏରିଜୋନା ସ୍ଥିତ ଫିନିକ୍ସରେ, ଏକ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କ ସଭାରେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲି, ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ବିଷୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଜୀବନକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ । ମୁଁ କହିଲି ମୁଁ ଏଠାରେ କେଣ୍ଟକିରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି, ଯେଉଁଠାରେକି ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ରହଣୀ ଥିଲା, ବିଶେଷତଃ ପୂର୍ବ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏକ ଛୋଟ ଶିଶୁ ଥିଲି । ଏବଂ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଛୋଟ ପିଲାଟିର କେବେ ବି ଏକ—ଏକ—ଏକ—ଏକ ଘର ନ ଥିଲା ଯେପରିକି ଆମର ଏଠାରେ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେକି ଆମର ଏତେ ଅନେକ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ମହିଳାମାନେ ରହିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ଘର ସାରା ଦର୍ପଣ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବାକୁ ପଡୁଥିଲା, ଯେପରିକି ସେମାନେ ନିଜର କେଶକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ସଜାଇ ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରଭୃତି । ମାତ୍ର ତାହା ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଦର୍ପଣ ଥିଲା, କେବଳ ଏକ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡଟିଏ ଯାହାକି ବାହାରେ ଏକ ଗଛ ଉପରେ ଲଗା ଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଧୁଆଁଧୋଇ ହେବାର ପିଣ୍ଡିଟିଏ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ତାର ମାଆ ଏବଂ ବାପା ଧୋଇ ହେଉଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କେଶକୁ ପାନିଆ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି କିଛି, ଏକ ଛୋଟ ପୁରୁଣା ଦର୍ପଣର ଏହି ଛୋଟ ଖଣ୍ଡରୁ ଯାହାକି ଏକ ଗଛ ଉପରେ ଲଗା ଯାଇଥିଲା ।

57 ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ, ସେହି ପ୍ରକାରର ଘର ଥିଲା ଯାହା ଆମ ପାଖରେ ରହିଛି ।

ଯେକେହି ଏକ ଦର୍ପଣ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଆମେ ଛୁଆମାନେ, ଆମକୁ ଏକ ବାକ୍ସ ଆଣି ଏବଂ ଧୁଆଧୁଇ ହେବାର ସେହି ବେଞ୍ଚ ଉପରେ ଉଠିବାକୁ ପଡୁଥିଲା, ଏବଂ ଏକ—ଏକ ଦର୍ପଣର ଏହି ଖଣ୍ଡରେ ଦେଖୁଥିଲୁ ଯାହାକୁ ମୁଁ ନିଜେ, ଏକ ମଇଳା ଗଦାରୁ ଉଠାଇଥିଲି । ତାହା ତଳେ କେଣ୍ଡକିରେ ନ ଥିଲା । ତାହା ଏଠାରେ ଇଣ୍ଡିୟାନାରେ ଥିଲା, ଏଠାରେ ଉପରେ ଯୁଟିକା ପାଇକରେ ।

58 ତେବେ, ଏହି ଛୋଟ ପିଲାଟି ନିଜକୁ ସେହିପରି କେବେ ଦେଖି ନ ଥିଲା । ତେଣୁ, ସେ ତାର ଜେଜେମାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ, ସହରକୁ ଆସେ । ଏବଂ ସେଠାରେ... ଏହି ବାଳକ କୋଠରୀ ସବୁ ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲା, ଆଉ ତାର ଜେଜେମାଙ୍କର ଏକ ଘର ଥିଲା ଯାହାର କବାଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦର୍ପଣଟିଏ ଥିଲା । ଆଉ ତେଣୁ, ଏହି ଛୋଟ ପିଲାଟି, ସେହି—ସେହି କୋଠାଗୁଡ଼ିକରେ ଦୌଡୁଥିଲା, ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଉ ଏକ ଛୋଟ ପିଲାକୁ ଦେଖିଲା । ଏବଂ ସେହି ଅନ୍ୟ ଛୋଟ ପିଲାଟି ମଧ୍ୟ, ଦୌଡୁଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ଭାବିଲା ଯେ ସେ କିଛି ମିନିଟ୍ ରହି ଦେଖିବ ଯେ ସେହି ଅନ୍ୟ ଛୋଟ ପିଲାଟି କଅଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଟକି ଗଲା, ସେହି ଛୋଟ ପିଲାଟି ମଧ୍ୟ ଅଟକି ଗଲା । ଯେତେବେଳେ ସେ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇଲା, ସେହି ଛୋଟ ପିଲାଟି ମଧ୍ୟ ମୁଣ୍ଡଟିକୁ ବୁଲାଇଲା । ସେ ତାର ମୁଣ୍ଡକୁ ରାମ୍ପି ହେଲା, ସେହି ଛୋଟ ପିଲାଟି ମଧ୍ୟ ତାର ମୁଣ୍ଡକୁ ରାମ୍ପିଲା । ଶେଷରେ, ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ, ନିକଟତର ହେଲା । ଏବଂ ସେ ବୁଲିପଡିଲା । ତାର ମାଆ ଏବଂ ତାର ଜେଜେମା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ, ତାକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ସେ କହିଲା, “କାହିଁକି, ମାଆ, ସେଇଟା ତ ମୁଁ ଅଟେ ।”

59 ତେଣୁ ମୁଁ କହିଲି, ଯେ, “ଆମେ, ମଧ୍ୟ, କିଛି ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ କରୁଛୁ ।” ବୁଝିଲେ? ଆମ ଜୀବନ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ ହୁଏ ।

60 ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯଦି ଆମେ ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ବାସ କରୁଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ କାହାର ପକ୍ଷ ନେଇଥାନ୍ତୁ? ନୋହ ବାସ କରୁଥିବା ସେହି ମହାନ ଦିନରେ ଆମେ କେଉଁ ପକ୍ଷ ନେଇଥାନ୍ତୁ? ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରେ ଆମେମାନେ କେଉଁ ପକ୍ଷକୁ ନେଇଥାନ୍ତୁ? ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବକ୍ତା, ଏଲିୟାଙ୍କ ଦିନରେ କେଉଁ ପକ୍ଷ ନେଇଥାନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଆଧୁନିକତାର—ର ଏକ—ଏକ ବଡ଼ ଭ୍ରମର ଭିତରେ ପଶି ଯାଇଥିଲା, ଆଧୁନିକ ଯିଜେବଲ ପରି, ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ସେବକମାନଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଉପାୟରେ ବାହାର କରି ଦେଇଥିଲା? ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଯାଜକମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାକୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଥିଲେ । କଅଣ ଆପଣ ଲୋକପ୍ରିୟତାର ପକ୍ଷ ନେଇଥାନ୍ତେ, ଅବା ଆପଣ ଏଲିୟାଙ୍କ ସହିତ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥାନ୍ତେ?

61 ତେବେ, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେକି ଆମେ ଏହି ଅପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଜଗତ ଦ୍ୱାରା ଅଖିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁ, ସେମାନେ କଦାପି ଏପରି କୌଣସି ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇପାରି ନ ଥିଲେ ଯେଉଁଠାକୁ କି ସେ କେବେ ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ କୌଣସି ସେମିନାରୀର ଅଭିଜ୍ଞତା ବି ନ—ନ ଥିଲା । ଏବଂ—ଏବଂ ତା’ପରେ “ଅବୈଧ ଜନ୍ମ” ର ଏକ ଉପାଧି

ସହ ବଡ଼ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ତା'ପରେ ବାହାରକୁ ଆସି, ଏପରି ଏକ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ବିପରିତ ଥିଲା । ଅତ୍ୟନ୍ତ... ଏବଂ ସେବକଗଣଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗଠନଗୁଡ଼ିକୁ ନିହିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରଭୃତି ।

62 ଏବଂ ସେହି ସଂଗଠନଗୁଡ଼ିକ ଏକ—ଏକ—ଏକ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯଥା, “ଯଦି କେହି ଏହି ତଥା-କଥିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାର କଥା ଶୁଣା ଶୁଣିବାକୁ ଯାଏ, ତାକୁ ସମାଜଗୃହରୁ ବାହାର କରି ଦିଆଯିବ,” ଯାହାକି ଏକ—ଏକ ମରଣତୁଲ୍ୟ ପାପ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ହିସାବ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଉପାୟରେ ସେମାନେ ଉପାସନା କରି ପାରୁଥିଲେ ତାହା ଥିଲା ମେଷଣାବକଙ୍କର ରକ୍ତ ତଳେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ବଳିଦାନ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏବଂ—ଏବଂ ତାହାପରେ ସେମାନେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା କେତେ ଏକ ବଡ଼ ବିଷୟ ଥିଲା ।

63 ଏବଂ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ସେହିପରି ବିଷୟକୁ ଉପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଏବଂ ତଥାପି ସେ ଶାସ୍ତ୍ର ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେପରି ଭାବରେ ନୁହେଁ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଏହାକୁ ଜାଣିଥିଲେ । ଆପଣ କେଉଁ ପକ୍ଷ ନେଇଥାନ୍ତେ? ବୁଝିଲେ? ତେବେ, କରନ୍ତୁ ନାହିଁ... ଆପଣଙ୍କର ଜୀବନ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ଯାପନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାକୁ ପ୍ରତିବିମିତ କରେ ଯାହା ଆପଣ ସେତେବେଳେ କରିଥାନ୍ତେ, କାରଣ ଆପଣ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ସେହି ସମାନ ଆତ୍ମାରେ ଆବିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ବୁଝିଲେ? ଯଦି ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ, ସେହି ପକ୍ଷକୁ ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାହାହିଁ କରିଥାଆନ୍ତେ । କାରଣ, ସେହି ସମାନ ଆତ୍ମା ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି ସେହି ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ବୁଝିଲେ?

64 ଶୟତାନ କେବେବି ତା'ର ଆତ୍ମାକୁ ନିଏ ନାହିଁ; ସେ କେବଳ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ଅନ୍ୟଜଣକ ପାଖକୁ ଚାଲିଯାଏ ।

65 ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ, କଦାପି ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ; ଏହା ତ ଜଣକରୁ ଅନ୍ୟଜଣକ ପାଖକୁ ଯାଏ । ବୁଝିଲେ?

66 ଅତଏବ, ସେହି ଆତ୍ମା ଯାହା ଏଲିୟଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା, ତାହା ଇଲୀଶାୟଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସିଲା, ସେହି ସମାନ ଆତ୍ମା ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରଭୃତି ।

67 ସେହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଯାହାକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲେ, ତଳେ ସମସ୍ତ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ଏବେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ବୁଝୁଛନ୍ତି? ପରମେଶ୍ୱର କଦାପି ଆପଣା ଆତ୍ମାକୁ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଏକ ମନୋନୟନ କରିବା ପାଇଁ, ଆମେ ଛଡ଼ା ଯାଇଅଛୁ ।

68 ଏବଂ ମୁଁ—ମୁଁ ଏଠାରେ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେକି ପାଉଲ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଅନୁତାପ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ବୋଲି ଦୁଃଖିତ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜକୁ ସମୋପିତ କରିଥିଲେ... ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ପାଉଲ, ଯେତେବେଳେକି ସେ ସେହି କଲମ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଚିଠିକୁ ଲେଖିଥିଲେ, ଯେ ଏହା ତ ସେହି ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଥିଲେ ଯିଏକି ତାଙ୍କୁ ତାହା ଲେଖାଇବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଯେ, ଏପରିକି ଏହି ରାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ହୋଇପାରେ, ଆମେ ତାହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆମର ପାଠ୍ୟର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବାହାର କରିପାରୁ, ଯେ ପାଉଲ ଏପରି କାହିଁକି କଲେ । କାରଣ, ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରସଙ୍ଗତ ଅଟେ, ଏବଂ ଯାହା ଶାସ୍ତ୍ରସଙ୍ଗତ ଅଟେ ତାହା ଅନନ୍ତ ଅଟେ । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ଯେ, ଏହି ଅପରିଷ୍କାର ପୁରୁଣା କାରାଗୃହରେ ବସି, ପାଉଲ ତାଙ୍କର ସହକର୍ମୀଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଲେଖିଥିଲେ, ଯିଏକି, ତାଙ୍କ ଭାଇ ଅଟନ୍ତି, ଯେ ସେ “ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜଣେ ବନ୍ଦୀ” ଥିଲେ । ଯେପରିକି, ସେ ତାହାସବୁ ଦେଖି ଯାହା ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିଲା ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିଥିଲେ । ତେବେ, ସେ କାରାଗୃହରେ ଥିଲେ, ମାତ୍ର ତାହା ସେହି ବିଷୟ ନ ଥିଲା ଯାହାକି ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏହି—ଏହି ସେବକ, ତାଙ୍କ ସହିତରେ ଥିବା ଜଣେ ସେବକ । ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବାକ୍ୟ ।

69 ଏବଂ ପାଉଲ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଜଣେ ମହାନ ପଣ୍ଡିତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବହୁତ ବଡ଼ ଉଚ୍ଚାଭିଳାଷ ଥିଲା । ସେ ଜଣେ—ସେ ଜଣେ—ଜଣେ—ଜଣେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏକି ଏପରି ଜଣେ... ଲୋକ ଦ୍ୱାରା, ଗମଲିୟେଲ୍ ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଯିଏକି ତାଙ୍କ ସମୟର ଜଣେ ମହାନ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ, ପାଉଲ ସେ ସମୟର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯେଉଁଠାକୁ ସେ ଯାଇପାରିଥିଲେ ତାଲିମ ପାଇଥିଲେ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯେପରିକି ଆମେ କହିଥାଉ, ଓଟେନ୍, କିମ୍ବା ବର୍ ଜୋନ୍ସ, କିମ୍ବା କୌଣସି ମହାନ ମୌଳିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ସେ ବାକ୍ୟର ଏକ ସେବକ ଭାବରେ—ଭାବରେ—ଭାବରେ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଭାବେ ଶିକ୍ଷିତ, ଏବଂ କୁଶଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଏବଂ ହୁଏତ ଦିନେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଯାଜକ କିମ୍ବା ଏକ ମହାଯାଜକ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରଖିଥିବା ଏକ ଉଚ୍ଚ ଆକାଂକ୍ଷା ବିଶିଷ୍ଟ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବାଳକ ଥିଲେ ।

70 ତାଙ୍କର ଏକ ଉଚ୍ଚାଭିଳାଷ ଥିଲା । ଏବଂ ତା'ପରେ ଏହା ପାଇବା, ଯେ, ଏହି ଯେଉଁ ମହାନ ଆକାଂକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସେ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଜୀବନକୁ ଅତିବାହିତ କରିଥିଲେ, ବୋଧହୁଏ ପ୍ରାୟ ୪ ଆଠ କିମ୍ବା ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସରୁ, ପ୍ରାୟ ୪ ଡିଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ପଇଁତି-ରିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେତେବେଳେ ସେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଠ ଶେଷ କରି ସ୍ନାତକ କଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଡିପ୍ଲୋମା ଏବଂ ସହକୃତ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିଲା, ଏବଂ ସମସ୍ତ ସେହି—ସେହି ଧର୍ମଯାଜକମାନଙ୍କ ସହିତ ଅତି ସମ୍ମାନର ତୁଲ୍ୟ ଥିଲେ,

ଏପରିକି ଯିରୁଶାଲମର ମହାଯାଜକଙ୍କ ସହିତରେ ମଧ୍ୟ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆଦେଶନାମା, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଦେଶନାମା, ଲିଖିତ ରୂପରେ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହି ମହାନ ଶାଉଳଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ନ୍ୟସ୍ତ କରା ଯାଇଥିଲା ଯେ, “ତଳେ ଦମ୍ଭେସକକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ତଳେ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବାକୁ, ଯେଉଁମାନେକି ତାଙ୍କ କହିବା ବିପରୀତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ।” ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ସୁଦ୍ଧା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଯଦି ସେ ଚାହାଁନ୍ତି । ସେ ଥିଲେ...ତାଙ୍କର ବଡ଼ ଉଚ୍ଚାଭିଳାଷ ଥିଲା ।

71 ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯେସମସ୍ତ ବିଷୟ ପାଇଁ ସେ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ନେଇଗଲେ । ତୁଝିଲେ? ଏବଂ ତାଙ୍କର ଯାହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତା ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ତଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ମାତାଙ୍କର ଯେଉଁ ଅଭିଳାଷମାନ ଥିଲା, ତାହା ସମସ୍ତ କିଛି ତାଙ୍କଠାରୁ ଛଡ଼ାଇ ନିଆଯାଇଥିଲା କାରଣ ଯେ—ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ କିଛି ବିଷୟ ରଖିଥିଲେ । ତେଣୁ, ସେ ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତି ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ, ଯିଏକି ବାକ୍ୟ ଥିଲେ ।

72 ଦମ୍ଭେସକର ସେହି ମାର୍ଗ ପାଉଳଙ୍କୁ ବଦଳାଇ ଦେଲା । ତଳକୁ ଯିବା ବେଳେ, ପ୍ରାୟ ୪ ଏକାଦଶ ଘଣ୍ଟାରେ, ବୋଧହୁଏ, ଏକ ଦିନ, ସେ ଆଘାତ ପାଇଲେ । ଏବଂ ସେ ଏକ ସ୍ୱରକୁ, ଏହା କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲେ, “ଶାଉଳ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ତାଡ଼ନା କରୁଅଛ?” ଏବଂ ସେ ଉପରକୁ ଅନାଇଲେ । ଆଉ ଉପରକୁ ଅନାଇଲେ, ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ହୋଇ, ଏବଂ ଏହା ଜାଣି ଯେ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ପ୍ରଭୁ ଯିଏକି କିପ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କଢ଼େଇ ନେଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହାହିଁ ତାହା ଅଟେ ।

73 ମନେରଖନ୍ତୁ, ଏହି ଏବ୍ରୀ ଜଣକ କଦାପି କାହାରିକୁ “ପ୍ରଭୁ,” ଅର୍ଥାତ୍ ସ-ଦା-ପ୍ର-ଭୁ, ଏଲୋହିମ୍ କହି ଡାକି ନ ଥାନ୍ତେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେ ସଦୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଯେ ଏହାହିଁ ତାହା ଥିଲା, କାରଣ ସେ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ଥିଲେ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଉପରକୁ ଚାହିଁ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ସେ ଏହାକୁ ଦେଖିଲେ, ଏକ ଆଲୋକକୁ, ଏକ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭକୁ ଯାହାକି ତାହାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତର ଦେଇ କଢ଼ାଇ ନେଇଥିଲା, ଆଉ ସେ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ,” ଏଲୋହିମ୍, ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ L-o-r-... “ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମେ କିଏ?”

74 ଏବଂ ଏହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କେତେ ବିସ୍ମୟର ବିଷୟ ହୋଇଥିବ, ଏହା କହୁଥିବାର ଶୁଣିବା ଯେ, “ଆମ୍ଭେ ଯୀଶୁ,” ସେହି ଜଣକ ଯାହାର ସେ ଏତେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲେ । କିପ୍ରକାର ଏକ—କିପ୍ରକାର ଏକ ବୁଲିପଡ଼ିବା ଅଟେ! ଓଃ! ଓଃ! ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ଗୋଟାଏ ଭୟଙ୍କର ବିଷୟ ହୋଇଥିବ, ଯେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆକାଂକ୍ଷାମାନ

ଯାହାକି ତାଙ୍କର ରହିଥିଲା, ହଠାତ୍, ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇବା, ଯେ ସେ ତାହାକୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ରିତ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଆକାଂକ୍ଷାମାନ ତାଙ୍କୁ ସେହି ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟଠାରୁ—ଠାରୁ ଅତି ଦୂରକୁ ଠେଲି ଦେଇଥିଲା ଯାହା ସେ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏବଂ ଏହି ପ୍ରେରିତଙ୍କ ପାଇଁ, ଏହା କେତେ ବଡ଼ ଏକ—ଏକ ଧକ୍କାର ବିଷୟ ହୋଇଥିବ, ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ, “ଆମେ ଯାଶୁ,” ସେହି ଜଣକ ଯାହାକୁ ସେ ତାଡ଼ନା କରୁଥିଲେ । “ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି ତାଡ଼ନା କରୁଅଛ?”

75 ଅନ୍ୟ ଏକ ଛୋଟ ଉଦ୍ଦୃତ ଆମେ ଏଠାରେ ରଖିପାରିବା । ଆପଣ ଦେଖନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପରିହାସ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ଯାଶୁକୁ ପରିହାସ କରୁଅଛନ୍ତି । “ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି ତାଡ଼ନା କରୁଛ?” ସେତେବେଳେ ପାଉଲ କିପରି, ନିଜର ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧିଜ୍ଞାନ ସହିତ, ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲେ ଯେ ଏହା... ଯେ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ଯାହାକୁ ସେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଉଥିଲେ ଏହାହିଁ ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ସେବା ସେ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ? ମୁଁ ଭାବୁଛି ତାହା, ସର୍ବଶେଷ ତଥ୍ୟକୁ ନ ଯାଇ, ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ମୁଁ ଏଠାରେ କ’ଣ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭଲ ଭାବରେ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ । ଆଜି ସେହି ସମାନ ଘଟଣା ଘଟୁଅଛି ।

76 ଅଜ୍ଞାନତା ହେତୁ, ପାଉଲ, ତଥାପି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ଚତୁର ଥିଲେ, ସେହି ଅଶିକ୍ଷିତ ଗାଲିଲୀୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସେ ଅଧିକ ଚତୁର ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ତାଡ଼ନା କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେକି ସେମାନଙ୍କର ନମ୍ରତାରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାଶୁକୁ ପ୍ରଭୁ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିସାରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ପାଉଲ, ତାଙ୍କର ମହାନ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିଶକ୍ତିରେ, ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିପାରି ନ ଥିଲେ । ଏବଂ ଏହି ମାର୍ଗରେ, ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ କିପ୍ରକାର ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିବ । ଏବଂ ସେ ଅନ୍ଧକରାଯାଇଥିଲେ, ଯେପରିକି ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନ୍ୟସ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସଲଖ ନାମକ ଏକ ମାର୍ଗରେ, ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଜଣକର ଗୃହକୁ ନିଆଗଲେ...

77 ଏବଂ ତା’ପରେ ହନନିୟ ନାମରେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସେଠାରେ ତଳକୁ ଆସିଲେ, ଯିଏକି ଏକ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲେ, ଯେ ସେ ତଳକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଦେଖିଲେ ଯେ ପାଉଲ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ସେଠାକୁ ତଳକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ଏବଂ କହିଲେ, “ଭାଇ ଶାଉଲ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଏକି ତଳେ ମାର୍ଗରେ ତୁମ ନିକଟରେ ଭଣ୍ଡା ହୋଇଥିଲେ; ମୋତେ ପଠାଇଲେ, ଯେପରିକି ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ ମୋର ହାତକୁ ରଖେ, ଏବଂ ତୁମେ ତୁମର ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ ।”

78 ଦେଖନ୍ତୁ ସେ କେଉଁଠାରେ ଥିଲେ । ପାଉଲଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତରେ କିପ୍ରକାର ଏକ—କିପ୍ରକାର ଏକ ବିଷୟ ହୋଇଥିବ! ବୁଝିଲେ? ଯେସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେ କରିବା ପାଇଁ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏହା ତାହାର ଓଲଟା ଥିଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ, ତାଙ୍କର ସେହି

ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷା ସହିତ—ସହିତ ଯାହା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା, ଏହା—ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁନ୍ୟ ହୋଇଗଲା ।

79 ବର୍ତ୍ତମାନ, ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଏକ ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଆମ ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ଭଲ ଶିକ୍ଷା ଅଛି, ଯେ, କେବଳ ଅଭିଜ୍ଞତା ହିଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ । ସେହି ଅନୁଭୂତିଟି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ, ସେ ଏହା ଦେଖି, ଏବଂ ଜାଣି ଯେ ଏହା କିଛି ଏକ ମହାନ ବିଷୟ ଥିଲା, ତାହାପରେ, ଯେ ଅନ୍ୟ କେହି ଜଣେ ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ଆଗରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେ ଆରବର ସେହି—ସେହି ମରୁଭୂମିରେ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ କାଳ ବିତାଇ ଥିଲେ; ସେହି—ସେହି ବାଇବଲକୁ, ସେହି ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ତାହା ସେତେବେଳେ ଯେପରି ବି ଥିଲା, ନେଇକି ଗଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଏହି ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ତୁଳନା କରିବାକୁ—କୁ, ଏବଂ ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରସଙ୍ଗତ କି ନାହିଁ ଦେଖିବାକୁ, ସେ ସେଠାରେ ତଳକୁ ଯାଇଥିଲେ ।

80 ତେବେ କ'ଣ ହୋଇଥାନ୍ତା ଯଦି ସେ କହିଥାନ୍ତେ, “ତେବେ, ମୁଁ ଅନୁମାନ କରୁଛି ଯେ ତାହା ଏକ ଛୋଟ ଝଟକା ଥିଲା,” ଏବଂ ତାଲି ଯାଇଥାନ୍ତେ? “ମୁଁ—ମୁଁ ମୋର ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛି”?

81 ତେବେ, ତାଙ୍କୁ ତ କୌଣସି ବିଷୟରେ ବନ୍ଦୀ, ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ତେଣୁ ଏହାକୁ ତୁଳନା କରିବା ପରେ, ଏବଂ ବୁଝିବା ପରେ, ଏଥିରେ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ସେ, ଏକ ପ୍ରତିରୂପରେ, ଏକ ପୃଷ୍ଠକକୁ ଲେଖିପାରିଥିଲେ । ବୁଝିଲେ? ତଳେ ସେଠାରେ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ, ବାକ୍ୟରେ ଲାଗିରହିଲେ, ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଡାକିଥିବା ଠିକ ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନେଉଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଯାହାକିଛି ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ, ସମସ୍ତ କିଛି ଯାହା ହେବା ପାଇଁ ସେ ତାଲିମ ପାଇଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ କିଛିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କିଛି ଅଭିଳାଷକୁ, ଏହା ତାଙ୍କଠାରୁ କେବଳ ପୋଛି ନେଇଗଲା, ଏବଂ ସେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଗଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏତେ ଜବରଦସ୍ତ ଥିଲା, ଏବଂ ଏପରି ଏକ—ଏକ ପ୍ରକାଶନ ଥିଲା, ଯେ ସେ ଏଥିରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।

82 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭେଟିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାସ୍ତବିକ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଅନୁଭୂତି ଅଟେ । ଆପଣ—ଆପଣ ଏପରି କିଛି ବିଷୟ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସନ୍ତି ଯାହାକି ଏତେ ମହାନ ଅଟେ, ଯେ ଆପଣ... ଯେ—ଯେ ଆପଣ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପାଇଁ, ଜଣେ—ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବୁଝିଲେ? ଆପଣ—ଆପଣ ଏହା ସହିତ ନିଜକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ, ସବୁକିଛି ବିଷୟଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି ।

83 ଏହା ଥରେ ବ୍ୟକ୍ତି କରା ଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେକି ଯାଶୁ କହିଥିଲେ, “ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତା କିଣୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରି କିଛି ଅଟେ । ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି ମହାନ

ମୁକ୍ତାଚିକୁ ପାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କିଛିକୁ ବିକ୍ରି କରି ଦିଅନ୍ତି ।”

84 ଏବଂ ଠିକ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଏଠାରେ ତାହା ଅଟେ । ଆପଣଙ୍କ—ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ବୌଦ୍ଧିକ ଧାରଣା ରହିଛି, ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ—ଏକ—ଏକ—ଏକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଛି; ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଏହା ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସେ ଯେ ଆପଣ—ଆପଣ—ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ବାସ୍ତବ ବିଷୟ ଖୋଜି ପାଇଥାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆପଣ—ଆପଣ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟସବୁ ବିଷୟକୁ ବିକ୍ରୟ କରି ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଆପଣ ନିଜକୁ ଏହା ସହିତ ଯୋଡ଼ି ନିଅନ୍ତି ।

85 ପାଉଲ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା କଅଣ ଥିଲା । ସେ—ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାକୁ କିଛି ବିଷୟ ସହିତ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା । ଯେପରିକି ଆମେ ଏକ—ଏକ—ଏକ ଘୋଡ଼ାକୁ ଏକ ବନ୍ଧନରେ ଯୋଡ଼ି ଦେଇଥାଉ, ଏହା—ଏହା କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଚାଣିବା ପାଇଁ ଥାଏ । ଏବଂ ପାଉଲ ଜାଣିଥିଲେ, ଏହି ଅଭିଜ୍ଞତା ପରେ, ଏବଂ ବାଇବଲ ସହିତରେ, ତାଙ୍କର ପାଖରେ ଥିବା ସ୍ବାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ନି ବର୍ଷର ସେହି—ସେହି ଅନୁଭୂତିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପରେ, ସେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ତାକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯୋଡ଼ା ଯାଇଅଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଅଭିଜ୍ଞତା ଦ୍ଵାରା, ସେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମାଚାରକୁ ପହଞ୍ଚାନ୍ତି । ସେହି ଆତ୍ମା, ନିଜେ, ତାଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ିଥିଲେ ।

86 ଏବଂ, ଆଜି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବକ ଭାବରେ, ଆମେ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଅଛୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ବନ୍ଧା ଯାଇଅଛୁ । ଆମେ ଯାଇପାରିବା ନାହିଁ । ଆମେ ଏହା ସହିତ ଭିତରେ ଲାଗି ରହିଛୁ, ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଯୋଡ଼ା ଯାଇଅଛୁ । ଏଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ ଯେ ଅନ୍ୟକେହି କଅଣ କୁହନ୍ତି, ଆପଣ ତ ଏହା ସହିତ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଏହା ବିଷୟରେ କିଛି ଗୋଟାଏ ଅଛି, ଯେ ଆପଣ ଏଥିରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା, ଆପଣ ଏହା ସହିତ ଯୁଆଲିରେ ଯୋଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କୁ ବାକ୍ୟର ଯୁଆଲିରେ ଯୋଡ଼ି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଅନ୍ୟକେହି କଅଣ କୁହନ୍ତି ଏଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ, ଏହା ତ ସେହି ବାକ୍ୟ ଅଟେ, ତାହା ସର୍ବଦାହିଁ ଅଟେ । ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା, ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି, ଏହା ସହିତରେ ଯୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲେ, ଏହା ସହିତ ଯୁଆଲିରେ ରଖାଯାଇଥିଲେ, ସେ ଯୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲେ ।

87 ସେ ସେଠାରେ ଆରବୀୟ ମରୁଭୂମିର ସେହି—ସେହି ପଛପଟରେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୂର୍ବ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ, ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତାଗୁଡ଼ିକ, ଏବଂ ଉଚ୍ଚାଭିଳାଷ, ଯେ, ତାଙ୍କୁ ସେହି ବିଷୟବସ୍ତୁଠାରୁ ଶୂନ୍ୟ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

88 ତେବେ, ସେହିଠାରେ ଆମେ, ଆଜି ପାଇଥାଉ, ଯେ ପ୍ରଥମେ, ଆମକୁ ବିଷୟଶୂନ୍ୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏବଂ ଲୋକମାନେ ବିଷୟଶୂନ୍ୟ ହେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ । ମେଥୋଡିଷ୍ଟ ଭାଇ ତାଙ୍କର ମେଥୋଡିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷାଦାନର ଚିକିତ୍ସା କିଛିକୁ ଧରି ରଖିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ।

ଉ-ହୁଁ। ବାପଟିଙ୍କ ଭାଇ ତାଙ୍କର ବାପୁଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାର ଚିକିତ୍ସା କିଛିକୁ ଧରି ରଖିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । ବୁଝିଲେ? କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କୁ ତ ସବୁକିଛିରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିଷୟଶୂନ୍ୟ ହେବାକୁ ଅଛି, ଏବଂ ନୂତନ ଭାବରେ, କେବଳ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ଅଛି । ଏବଂ ସେଠାରୁ ଆଗକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆଗେଇ ନିଅନ୍ତୁ । ଆପଣ କହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, “ଆଜ୍ଞା, ତେବେ, ମୋର—ମୋ ବାପା କହିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଭିତରକୁ ଗଲେ, ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯାଇଥିଲେ, ସେ ପାଳକଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇଥିଲେ । ସେ, ସେ ଜଣେ ଭଲ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।” ତାହା ତାଙ୍କ ଜାତି ପାଇଁ ଠିକ୍ ହୋଇପାରେ, ମାତ୍ର ଆମେ ତ ଏକ ଅନ୍ୟ ଜାତି ଅଛୁ । ବୁଝିଲେ? ତେବେ ଆମକୁ ଏହି ଦିନ ପାଇଁ ବାଇବଲ ସମୟକୁ ଫେରି ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

89 ଯାଜକମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯୋଚା ଯାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଆପଣ ଦେଖନ୍ତୁ, ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଧର୍ମବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ—ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଣା ଯୋଚା ଯାଇଥିବା ସାଜସଜ୍ଜାରୁ ବନ୍ଧନଠାରୁ ଛଡ଼ା ହୋଇ ଏକ ନୂତନ ସାଜସଜ୍ଜା ରୂପ ବନ୍ଧନ ପିନ୍ଧିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।

90 ଏବଂ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆମେ ସେହି ସମାନ ବିଷୟକୁ ପାଇଥାଉ । ଆମେ ଏକ ଧାର୍ମିକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯୁଗ ଦେଇ ଆସିଛୁ, ଯେପରିକି ଆମେ ତାହାକୁ ମଣ୍ଡଳୀ ଯୁଗମାନ, ବାଲବଲ, ଲତ୍ୟାଦି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ଯୁଗକୁ ଆସିଅଛୁ, ଯେଉଁ ଯୁଗରେକି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ନିଜେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ଆପଣାକୁ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜକୁ ପରିଚିତ କରାନ୍ତି, ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ, ପୂରଣ କରନ୍ତି । ଓଃ, ମୋର ପ୍ରଭୁ! କେତେ ମହାନ ସମୟଟିଏ!

91 ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ, ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନମାନକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଯେ, ସେ ଏସିସହିତ ଯୋଚା ଯାଇଥିବାରୁ, ଏହା କରିପାରିବେ ନାହିଁ...ଯାହା ସେ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆକର୍ଷିତ କରିଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଆସିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ତଥାପି ସେ ଅନ୍ୟକିଛି କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାରେ ଚାପ ପାଇଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ନିଜର ନଥିଲେ ।

92 ବୋଧହୁଏ କେହି କହିପାରନ୍ତି, “ଭାଇ ଶାଉଲ, ଭାଇ ପାଉଲ, ଆମେ ଚାହୁଁ ଯେ ଆପଣ ଏଠାକୁ ଆସନ୍ତୁ, କାରଣ ଆମ ପାଖରେ ସବୁଠୁ ବଡ଼ ଗାର୍ଜାଘର ଅଛି । ଆମେ ପାଖରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ମଣ୍ଡଳୀ ରହିଛୁ । ଆପଣଙ୍କ ନିମିତ୍ତରେ ଦାନ ବହୁତ ବଡ଼ ଆକାରରେ ହେବ, ଏବଂ ଲତ୍ୟାଦି ।”

93 କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାରେ ଚାପି ହୋଇ, ସେ ଭାବିଲେ, “ମୋର ସେଠାରେ ଜଣେ ଭାଇ ଅଛି । ମୁଁ ଯାଇ ଏହି ଭାଇକୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଚାହୁଁବି, ତାକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବାକୁ ଚାହୁଁବି ।”

କିନ୍ତୁ, ତଥାପି, ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ଯିବା ପାଇଁ ଚାପ ପକାଇଲେ । ସେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ । ସଠିକ୍ ଭାବରେ ।

94 ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ଆମର ସ୍ଵାର୍ଥପର ଅଭିଳାଷରୁ, ଆମକୁ ସେହି ଭଳି ବନ୍ଦୀ କର, ଏବଂ ଆମର ନିଜ ବିଚାରରୁ ଏବଂ ଆମର ଉତ୍ତମ ଚିନ୍ତାଧାରାରୁ, ଯେପରିକି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ବନ୍ଦୀ ହେଉ । ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ତାହା ଏକ ମହାନ ବକ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା, ଯେ, “ମୁଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଅଟେ ।”

95 ଏବଂ ମନେରଖନ୍ତୁ, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବାକ୍ୟ । ବୁଝିଲେ? ଅନ୍ୟ କେହି ଯାହାକିଛି ଭାବନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ଏହା ସେହି ବାକ୍ୟ ହିଁ ଅଟେ । ବୁଝିଲେ? ଯଦି ଆପଣ ବାକ୍ୟର ଜଣେ କଏଦୀ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ଦୂରେଇ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା—ଏହା ହେଉଛି ସେହି ବାକ୍ୟ । ଆପଣ କେବଳ...ଆପଣ ଏହା ପାଇଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଅଟନ୍ତି, ତାହାହିଁ ସବୁକିଛି ଅଟେ । ଆପଣଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତରେ ସେହିପରି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଛି ଯେପରିକି ଏହା କରିଥାଏ ।

96 ତେବେ, ସେ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବା କେତେକ ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇପାରି ନ ଥିଲେ, କାରଣ (କାହିଁକି?) ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ବାରଣ କରିଥିଲେ । ଆପଣଙ୍କର ମନେ ଅଛି, ଅନେକ ଥର, ଯେ ପାଉଲ କିଛି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ଏହା ଚିନ୍ତାକରି, “ସେଠାରେ ମୋର ଏକ ମହାନ ସଭା ହୋଇପାରିବ,” ମାତ୍ର ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ବାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ, କଅଣ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ପାଉଲ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ? ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା, ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ବନ୍ଦିତ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ! ଓଃ! ମୁଁ ତାହା ଭଲ ପାଏ । ଉ-ହୁଁ ।

97 ସେ ବନ୍ଦିତ ଥିଲେ । ସେ ଏକ ଶିକୁଳିରେ ବନ୍ଦୀ ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରେମର ବେଡିରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ, ଯେପରିକି ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରନ୍ତି, ଏବଂ କେବଳ ତାହା ହିଁ କରନ୍ତି । ସେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ । ସେ ପ୍ରେମର ବେଡିରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଯୁଥାଳିରେ ଥିଲେ । ସେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି । ସେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଥାଳିରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ଯେଉଁଆଡକୁ ମୂଖ୍ୟ ଯାଆନ୍ତି, ସେଇଠି ତାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଚାରଣଭୂମି ଯେତେ ସବୁଜ ହେଉନା କାହିଁକି, ଏହି ପାର୍ଶ୍ଵରେ କିମ୍ବା ସେହି ପାର୍ଶ୍ଵରେ, ତାଙ୍କୁ ସେହି ନେତା ଏବଂ ସେହି ଯୁଥାଳି ଯେଉଁଆଡକୁ ଯାଆନ୍ତି ସେହି ବାଟରେ ଯିବାକୁ ପଡିଥାଏ ।

98 ଓଃ, ଆଜି ରାତିରେ, ଯଦି ଆମେ, ବ୍ରାନହାମ୍ ଟାଏର୍ନକଲ୍ ଭାବରେ, କେବଳ ବନ୍ଦୀ ହୋଇପାରନ୍ତେ; ଆମର ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥପର ବିଷୟ ପ୍ରତି, ଆମର ନିଜର ଅଭିଳାଷ ପ୍ରତି, ଯେପରିକି ଆମେ ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସମର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇପାରନ୍ତୁ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଜଗତ କ’ଣ ଚିନ୍ତା କରେ, ବାକି ଦୁନିଆ କ’ଣ କରେ ସେଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ, ଆମେ ତ ପ୍ରେମର ବେଡିରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଅଛୁ, ଆମେମାନେ ବନ୍ଦୀ ଅଟୁ ।

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ମୋର ପାଦ ଏତେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଅଛି, ଏହା ନୃତ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ଆଖି ଏମିତି ଅଧିକ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଅଛି, ଏପରିକି ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ରାସ୍ତାରେ ଏହି ଆଧୁନିକ ବସ୍ତ୍ରହାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖେ, ଏହା ମୋ ମୁଣ୍ଡକୁ ବୁଲାଇ ଦିଏ। ମୋର—ମୋର ହୃଦୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମରେ ଏମନ୍ତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଅଛି, ଯେ ମୁଁ ଆଉ ଅଧିକ, ଏହି ଜଗତକୁ ଆଦୌ ଭଲ ପାଇପାରେ ନାହିଁ। ମୋର ଇଚ୍ଛା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏମିତି ଜଡ଼ିତ, ଯେ ଏପରିକି ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ମୋର ଅଭିଳାଷଗୁଡ଼ିକ କଅଣ ଅଟେ। କେବଳ, ‘ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ଯେଉଁଠାକୁ ନେଇଯିବ, ମୁଁ ଅନୁସରଣ କରିବି।’ ‘ମୁଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହେବି।’ ବୁଝିଲେ?”

99 ପାଉଲ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ। ସେ କୌଣସି ଭୁଲ ବିଚ୍ଚି କରୁ ନ ଥିଲେ। ବାକ୍ୟ ଉପରେ ପୁନର୍ବାର, ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ, ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ। ତେବେ, ସେ ଗୋଟିଏ ଉପାୟରେ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ—କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉପାୟରେ ତାଲିମ ଦେଇଥିଲେ। ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଏଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କର ଅଭିଳାଷ କଅଣ ଥିଲା।

100 ତେବେ ମୁଁ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ, ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି ଦେଖାଇବାକୁ ଯାଉଅଛି। ବୁଝିଲେ? ତେବେ ଆସନ୍ତୁ ଏକ ଉଦାହରଣକୁ ନେବା।

101 ଦିନେ, ପାଉଲ ଏବଂ ଶୀଲା, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସହରର ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିକରି ଆସୁଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେକି ସେମାନେ ଏକ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା ସଭା କରୁଥିଲେ। ଆଉ ଏକ ଛୋଟ, ଭୂତ-ଗ୍ରସ୍ତ ଝିଅ ଚିତ୍କାର କରି କରି, ତାଙ୍କ ପଛରେ ନିରନ୍ତର ଆସୁଥିଲା। ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ପାଉଲ ଏହା ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଠାରୁ ସେହି ମନ୍ଦ ଆତ୍ମାକୁ ଭର୍ତ୍ସନା କରିବାକୁ, ଜଣେ ପ୍ରେରିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି। କିନ୍ତୁ କଅଣ ଆପଣ ଧ୍ୟାନ ଦେଲେକି? ସେ ଦିନ ପରେ ଦିନ, ଅପେକ୍ଷା କଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି, ହଠାତ୍, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତାଙ୍କ ସହ କଥାହୋଇ, ଏହା ନ କହିଲେ, “ଏହା ହେଉଛି ସେହି ସମୟ।”

102 ତା’ପରେ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆତ୍ମା, ତା’ ଭିତରୁ ବାହାରି ଆ।” ବୁଝିଲେ? ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଜାଣିଥିଲେ।

103 ଏବଂ ସେହିଠାରେ ହିଁ ଅଟେ ଯେଉଁଠାରେକି ଆଜି ଅନେକ ଲୋକ ବାକ୍ୟ ଉପରେ ଏକ ନିନ୍ଦାର ଭାବ ଆଣନ୍ତି। ସେମାନେ ଏକ ଉଚ୍ଚାଭିଳାଷ ସହିତ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି। ସେହିପରି ଏକ ବିଷୟ ହେତୁ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା ନିସ୍ତେଜ ହୋଇଯାଇଛି, କାରଣ ପ୍ରଭୁ କ’ଣ କହିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ସେହି ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ! ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କୁହନ୍ତି, “ଏଠାକୁ ଆସ,” ଏବଂ ସେମାନେ—ସେମାନେ ଠିକ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି କାରଣ ସେହି—ସେହି ସଂଗଠନ କହିଲା, “ଯାଅ।” ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କିଛି ଅଲଗା କୁହନ୍ତି। ତଥାପି, ରାଜ୍ୟର ପ୍ରେସବାଇଚର୍, କିମ୍ବା—

କିମ୍ପା ଅନ୍ୟକେହି ଜଣେ, ହେବା ପାଇଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭିଳାଷ, କିମ୍ପା କୌଣସି ପ୍ରାଚୀନ, କିମ୍ପା କୌଣସି ବିଶପ, କିମ୍ପା ଅନ୍ୟ କିଛି ତାଙ୍କୁ ଟାଣିଥାଏ—ଟାଣିଥାଏ, “ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଯିବା ଉଚିତ୍ ।” ଏବଂ, ତଥାପି, ସେ ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି । ପବିତ୍ରଆତ୍ମା କହୁଛନ୍ତି, “ଏଠାକୁ ଯାଅ ।” ବୁଝିଲେ? ସେ ତାଙ୍କ ସଂଗଠନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥାଆନ୍ତି । ସେ ସେହି ସଂଗଠନର ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

104 କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥାନ୍ତି, ସେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହୁଅନ୍ତି । ସେ...?...ବୁଝିଲେ? ସେ, ସେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀରୂପରେ, ଜଡ଼ିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କିଛି କଥା କୁହନ୍ତି ସେଥିରେ କୌଣସି ଫରକ ପଡ଼େ ନାହିଁ; ଏହା ଅଟେ—ଏହା ଗୋଟିଏ—ଏହା ଏକ—ଏକ ଶକ୍ତକାରକ ପିତୃକର ଘଣ୍ଟା ଏବଂ ଝମ୍ ଝମ୍ କରୁଥିବା ଏକ କରତାଳ ସ୍ଵରୂପ । ସେ କେବଳ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵର ଶୁଣନ୍ତି, ଏବଂ ସେ କେବଳ ସେତେବେଳେ କଥା କୁହନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ତାହା ବାହାରି ଆସିଥାଏ । ସେ କିଛି କୁହନ୍ତି ନାହିଁ ।

105 କେହି କେହି କୁହନ୍ତି, “ଓଃ, ଓଃ, ଭାଇ ଜୋନ୍ନା!” କିମ୍ପା, ସେଠାରେ, ଭାଇ ରୋବର୍ଟସ୍, କିମ୍ପା କେହି, ଆଜି ଆମ ଦେଶରେ ରହିଥିବା ଏହି ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଯେପରିକି ଚମି ହିନ୍ଦୁ, କିମ୍ପା—କିମ୍ପା—କିମ୍ପା ଓରାଲ୍ ରୋବର୍ଟସ୍, କିମ୍ପା—କିମ୍ପା ଭାଇ ଚମି ଓସବୋର୍ଡ୍, ସେହି ମହାନ ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ । ଯଦି କେହି କହିବେ, “ଚମି, ଏଠାକୁ ଆସନ୍ତୁ, କୁହନ୍ତୁ । ଆପଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଜଣେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ।” (କିମ୍ପା ଓରାଲ୍ ।) “ଆଉ ମୋର—ମୋର—ଜଣେ ମାମୁଁ ଯିଏକି ଏଠାରେ ପଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି, ଯିଏ—ଯିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବଦ୍ଧ । ଏବଂ ସେ—ସେ ଅସୁସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଚାହେଁ ଯେ ଆପଣ ଆସନ୍ତୁ । ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ତାହାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି ।” ବୁଝିଲେ?

ଏବଂ ହୋଇପାରେ ଯେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ କହିବେ, “ଏବେ ବୁଝେଁ ।”

106 କିନ୍ତୁ, ତଥାପି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବନ୍ଧୁତା ସକାଶୁ, ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଯଦି ସେ ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ସେହି ଲୋକର ଶତ୍ରୁ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କୁହନ୍ତି, “ତେବେ, ସେ ଅମୂଳ-ଓ-ଅମୂଳଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲେ, ସେ ସେହି ପିଲାକୁ କିମ୍ପା ସେହି ବାଳକକୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ମୁଁ ଜାଣେ ସେ ତାହା କଲେ । ଏବଂ ମୁଁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଅଛି, ଦେଖନ୍ତୁ, ଆଉ ସେମୋ ସ୍ଥାନକୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ ।”

107 କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ନ ଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଉତ୍ତମ ହେବ ଯେ ସେ ନ ଯାଆନ୍ତୁ, ଯଦି ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ, ସେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ଏହା ଯେ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵ ପାଆନ୍ତୁ, କାରଣ ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ, ଉପକାର କରିବ ହିଁ ନାହିଁ । ମୁଁ ତାହା ଅନେକ ସମୟ ଅନୁଭବ କରିଛି ।

108 କିନ୍ତୁ ପାଉଲ କେବଳ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ କଅଣ କରିବାକୁ ଅଛି । “ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉପରେ ଅପେକ୍ଷା କର,” କହିଲେ । ସେ ଦିନେ ରାତିରେ ଛିଡ଼ାହୋଇ, ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେଠାରୁ ଚାଲିକରି ଗଲେ, ସେ ଜଣେ ଅପଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ଏବଂ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ଆତ୍ମା ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଲେ, ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଉପଲକ୍ଷ କରେ...” କିପରି? ଠିକ ସେହି ସମାନ ଭାବରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଉପଲକ୍ଷ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଦ୍ଵୀପରେ, ଭଙ୍ଗାରୁଜା ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । କୁଝିଲେ? “ମୁଁ ଅନୁଭବ କରେ ଯେ ତୁମଠାରେ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି । ନିଜ ପାଦରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମକୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ ।” କୁଝିଲେ? ଆପଣ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ସେ— ସେ ଥିଲେ—ସେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିଲେ । ସେ ହୁଏତ ସେଠାରେ ଏକ ସପ୍ତାହର ଉଦ୍ଘାଟନା ସଭା କରିଥିଲେ ଏବଂ କିଛି ଘଟିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା, ମାତ୍ର ତଥାପି ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କଥା କହିବାର ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । କୁଝିଲେ? ସେ ସେହି ଆବେଦନ ପ୍ରତିଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିଲେ ।

109 ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ କୁହନ୍ତି, “ଭାଇ ବ୍ରାନହାମ୍, ଆପଣ ରବିବାର ଦିନ ଯାହା କହିଥିଲେ ସେହି ବିଷୟ ପ୍ରତି ଆପଣ ନିନ୍ଦା କରୁଛନ୍ତି, ଯେ ଆପଣ ଏହି ସମସ୍ତ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥିଲେ ।”

110 ଏବଂ, କିନ୍ତୁ, ଆପଣ ମନେରଖନ୍ତୁ, ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଥିଲେ ଯିଏକି ମୋତେ ସେଠାରେ ରାସ୍ତା ଉପରେ କଥା କହିଥିଲେ, ଏବଂ କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ଅସୁସ୍ଥ ଏବଂ ଦୁଃଖୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ପଠାଉଅଛି ।” କୁଝିଲେ? ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଧୀନ ହେବା ଅଟେ । ନିଶ୍ଚିତରେ । ସେ ମୋତେ ଏହା କରିବାକୁ ନ କହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଯାଇ ନ ଥିଲି । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି ବାକ୍ୟକୁ ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି ବାକ୍ୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲି । ତେବେ, ତାହା ଭିନ୍ନ ଅଟେ । କୁଝିଲେ? ତେବେ, ଏହା, ତାହା ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଆଣେ । ହଁ ।

111 ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ । ସେ କେବଳ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ, ଆତ୍ମାରେ ଚାପ ପାଇଲେ, ତା'ପରେ ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ । ବନ୍ଧୁଗଣ, ଯଦି ଆମେ କେବଳ ବନ୍ଦୀ ହୋଇପାରିବା!

112 ମୁଁ ଜାଣେ ଏହା ଗରମ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ—ମୁଁ ଆଉ ଅଧିକ ବୁଲି ଚରିତ୍ର ନାମ ନେବାକୁ ଚାହେଁ, ଯଦି ଆପଣମାନେ ଚାହେଁବେ । ମୋ ପାଖରେ ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ୫ ଅକିମ୍ବା ଆଠଟି ଲେଖି ରଖିଛି । ମାତ୍ର ମୁଁ—ମୁଁ କେବଳ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଚରିତ୍ର କିମ୍ବା ବୁଲି ଚରିତ୍ର ନାମ ନେବାକୁ ଚାହେଁ ।

113 ଆସନ୍ତୁ ମୋଶାଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ନେବା । ସେ ଏକ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ସେ—ସେ—ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ସେ ଏକ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି ।

114 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋଶାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବା ପୂର୍ବରୁ, ମୁଁ ଏହି ବିଷୟ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ, ଯେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଏହିପରି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଯିଏକି ପ୍ରକୃତରେ

ତାହାଙ୍କର ସେବା କରିବ, ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଦୀ ହେବ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତା' ପାଖରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିଳାଷକୁ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କିଛି ଯାହା ତା' ପାଖରେ ଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ—ପ୍ରତ୍ୟେକ କିଛି ବିଷୟ, ତାର ଜୀବନ, ପ୍ରାଣ, ଶରୀର, ଇଚ୍ଛା, ଅଭିଳାଷମାନ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ କିଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ଯିଏକି ବାକ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

115 ହୋଇପାରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ଉତ୍ତମ ବିଚାରର ବିପରୀତ ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ହୋଇପାରେ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂସ୍ଥାରେ, ଆପଣ ହୁଏତ ଭାବି ପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଉଠାଇ ନେବେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି ମହାନ ବିଷୟ ଦେଇ ପାରିବେ, ଯାହାକି ଆପଣ ସର୍ବ ସାଧାରଣରେ ଦେଖାଇ ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ନିଜେ କ'ଣ ପାଇଲେ? ଆପଣ ନିଜକୁ ପରାସ୍ତ ହୋଇଥିବାର ପାଇଲେ, କିଛି ସମୟ ପରେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନ ପାଇଲେ ଯିଏକି ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦୀ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଟେ ।

116 ପରମେଶ୍ୱର ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଖୋଜୁଅଛନ୍ତି । ସେ ସର୍ବଦା ଏପରି କରିଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ଏହାକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଖୋଜି ପାରନ୍ତି । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ, କୌଣସି ହେଲେ ବିଷୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୀ ହେବାକୁ ହିଁ ଅଛି । ଅତଏବ, ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏପରିକି ଆପଣଙ୍କର ବାପା, ଆପଣଙ୍କର ମା, ଆପଣଙ୍କର ଭାଇ, ଆପଣଙ୍କର ଭଉଣୀ, ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ, ଆପଣଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ, ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି । ଆପଣ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, ଏବଂ କେବଳ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ଯାଇ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ । ତେବେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆପଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

117 ବାହାରକୁ ଗଲେ, ବେଳେବେଳେ ଲୋକଙ୍କୁ କଠୋର କଥା କହିଥାଏ । ବୁଝିଲେ? ମୁଁ—ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ଯେ ଆପଣ ହୁଗୁଳା ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ଆରମ୍ଭ ସ୍ଥାନ ପାଇବାକୁ ଅଛି, ଯେପରିକି ବେଳେ ବେଳେ ମହିଳାମାନଙ୍କର କେଶ କାଟିବା ବିଷୟରେ ଏବଂ ଏହି ପୋଷାକମାନ ପିନ୍ଧିବା ବାବଦରେ କହିଥାଏ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ସ୍ୱୀକୃତିକୁ ଧରିରଖିବା ଏବଂ ବଜାୟ ରଖିବା ବିଷୟରେ । କହିବେ, “ତାହା ଏକ ଛୋଟ ବିଷୟ ।” ତେବେ, ଆପଣଙ୍କୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ତ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ଠିକ ଏଠାରେ ନିଜର କଖନ ସହିତରେ, ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ । ବୁଝିଲେ? ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଲୋକ ପରି ଦେଖାଯିବାକୁ, ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ହେଲେ ଦୂରରେ ଦିଅନ୍ତୁ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବନ୍ଦୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏବଂ ତା'ପରେ କେବଳ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ, ସବୁକିଛି ଦୂରରେ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଅନ୍ତିମରେ ସେହି ଶେଷ ଧାଡ଼ିଟି ବାହାରି ନ ଯାଇଛି । ତା'ପରେ ଆପଣ—ଆପଣ—ଆପଣ ସେତେବେଳେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଅଟନ୍ତି, ଆପଣ ତାହାଙ୍କର ହାତମୁଠାରେ ରହିଥାଆନ୍ତି, ସେ—ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହାତମୁଠାରେ ଧରି ରଖିଥାଆନ୍ତି ।

118 ବର୍ତ୍ତମାନ, ମୋଶା ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଏହା ଜାଣିଥିଲେ । ଆଉ କଅଣ ଆପଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ କି, ଯେ ମୋଶାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥିବା ସେହି ଉଜାଡ଼ିଲାସ୍ ସହିତରେ; ଏହା ଜାଣି ଯେ ତାଙ୍କ ମାଆ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରେ କହିଥିଲେ, ଯେହେତୁ ସେ ତାଙ୍କର ସ୍ତନଦାତ୍ରୀ ଥିଲେ ।

119 ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ଛୋଟ ଛୁଆ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ମା କହିଥିଲେ, “ତୁ ଜାଣି ଥା, ମୋଶା, ଯେବେ...ତୋ ବାପା, ଅମ୍ରାମ, ଏବଂ ମୁଁ ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ । ଆମେ ଜାଣିଥିଲୁ, ଏବଂ ବାକ୍ୟରେ ଦେଖିଥିଲୁ, ତାହା ଏକ ଉଦ୍ଧାରକାରୀଙ୍କ ଆଗମନର ସମୟ ଥିଲା । ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁ, ‘ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମେ ସେହି ଉଦ୍ଧାରକାରୀଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ।’ ଗୋଟିଏ ରାତି, ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ, ଏକ ଦର୍ଶନରେ, କହିଲେ ଯେ ତୁ ଜନ୍ମ ହେବୁ ଏବଂ ତୁ ସେହି ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ହେବୁ । ଆମେ ରାଜାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଭୟ କଲୁ ନାହିଁ । ରାଜା ଯାହା କହିଛନ୍ତି ଆମେ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲୁ ନାହିଁ । ତେବେ, ଆମେ ଜାଣିଲୁ ଯେ ତୁ ଏକ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛୁ । ତେବେ, ମୋଶା, ଆମେ ଜାଣିଲୁ ଯେ ଆମେ ତୋତେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପାଳନ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ।”

120 ତେବେ ମନେରଖନ୍ତୁ, ସେମାନେ ସେଠାରେ ତଳେ, ମିସରରେ ଚାରି ଶହ ବର୍ଷ ରହିଥିଲେ । ବୁଝିଲେ ?

121 “ଏବଂ ଆମେ—ଆମେ ଚାହୁଁଲୁ ଯେ ତୁ ସେହି—ସେହି ସଠିକ୍ ବିଷୟ, ସଠିକ୍ ଶିକ୍ଷା, ସଠିକ୍ ତାଲିମ ପାଆ । ତେଣୁ, ମୁଁ ତୋତେ ନେଲି ଏବଂ ଏକ ଛୋଟ ଟୋକେଇରେ ରଖିଦେଲି, ଆଉ ତୋତେ ନୀଳ ନଦୀରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲି । ଏବଂ କେତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ, ଯେ ସ୍ରୋତ ସବୁ ସେହି ଛୋଟ ଟୋକେଇକୁ ନଳବନ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ନେଇଗଲା, ଏବଂ ଏହାକୁ ଠିକ୍, ମାଇଲ୍ ମାଇଲ୍ ଦୂରକୁ ଆଣି, ଠିକ୍ ଫାରୋଙ୍କ ପ୍ରାସାଦକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କର... ଫାରୋଙ୍କର ଝିଅ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କର ସ୍ନାନ କୁଣ୍ଡ ଥିଲା । ଏବଂ ତାହା କିପରି—କିପରି ମୁଁ ଜାଣିଲି ଯେ ତୋତେ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି ।”

122 ଏବଂ ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ, ଅବଶ୍ୟ, ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପାଖରେ ଏହି ବୋତଲରେ ଦୁଗ୍ଧପାନ ପ୍ରଥା ନ ଥିଲା, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ—ଏକ ସ୍ତନଦାତ୍ରୀ ଧାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲା ତେଣୁ...

123 “ଏବଂ, ମରିୟମ୍, ମୁଁ ତାକୁ ତଳକୁ ପଠାଇଲି । ଏବଂ ସେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେ କହିଲା, ‘ମୁଁ ଜାଣେ ମୁଁ କେଉଁଠାରେ ସ୍ତନଦାତ୍ରୀ ଧାଇଁ ପାଇପାରିବି,’ ଏବଂ ସେ ଆସି ମୋତେ ନେଇଗଲା । ଏବଂ, ମୋଶା, କବାଟ ସବୁ ବନ୍ଦ ଅଛି । ପ୍ରିୟ, ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଷୋହଳ ବର୍ଷ ବୟସର, ପୁଣି ତୁ ଫାରୋଙ୍କର ପୁତ୍ର ହେବାକୁ ଯାଉଅଛୁ । ଏବଂ କୌଣସି ଦିନେ ତୁ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ହେବାକୁ ଯାଉଅଛୁ ଯିଏକି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି ।”

124 ମୋଶାଙ୍କର ଆକାଂକ୍ଷାମାନ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । “ମାଆ, ମୁଁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବି । ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଯାହା କରିପାରିବି ତାହା ଅଧ୍ୟୟନ କରିବି । ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ କ’ଣ କରିବି? ମୁଁ କିପରି ଏକ ସୈନିକ ହୋଇପାରିବି ତାହା ଅଧ୍ୟୟନ କରିବି, ଏବଂ ମୁଁ ଜାଣିବି ଯେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିପରି ଏଠାରୁ ବାହାର କରି ନେଇଯିବାକୁ ଅଛି । ମୁଁ ଜଣେ ମହାନ ସୈନ୍ୟାଧ୍ୟକ୍ଷ ହେବି, ବିଶପ ହେବି, ଯେପରିକି ମୁଁ ଜାଣିବି ଯେ ଏହା କିପରି କରା ହୁଏ । ଏବଂ ମୁଁ—ମୁଁ ଏହାକୁ ବାହାର କରିନେବି । ମୁଁ ମୋର ପିଏଚ୍.ଡି କିମ୍ବା ଏଲଏଲ ଉପାଧି ପାଇବି । ମୁଁ—ମୁଁ ତାହା କରିବି ।”

125 ଯେପରିକି “ଫାଦର ଚିନିକି,” ଯଦି ଆପଣ କେବେ ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକମାନ ପଢ଼ନ୍ତି । ଠିକ୍ ଅଛି । ସେ “ସମସ୍ତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି,” ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ନିଜେ ଜଣେ, ହୋଇଗଲେ । ତେଣୁ, ଏହି ମହାନ ପୁରୋହିତ ଜଣକ, ବର୍ଷ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, “ଫାଦର ଚିନିକି,” ଆପଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ନେଇ ତାହା ପଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି, “ଫାଦର ।” ସେ ତ କେବଳ ଭାଇ ଚିନିକି ଅଟନ୍ତି, ଯାହାକି ଏହା ଥିଲା । ଆମେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେହି ଭଳି “ଫାଦର,” ବୋଲି ଡାକି ନଥାଉ । ତେଣୁ ଆମେ ପାଉ ଯେ— ଯେ ଆମେ... ସେ ବାଇବଲ ପଢ଼ିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଯେପରିକି ସେ ସେଠାକୁ ବାହାରି ଯାଇ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମକୁ ଅସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କ୍ୟାଥୋଲିକ୍ କରିପାରନ୍ତି । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ବାଇବଲ ପଢ଼ିବାକୁ ଗଲେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପାଇଲେ, ଆଉ ତା’ପରେ—ତା’ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଗଲେ ।

126 ତେଣୁ ତା’ପରେ ଏହାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେ ମୋଶା ସମସ୍ତ ତାଲିମ ପାଇଲେ । କାରଣ, ସେ—ସେ ଜାଣିଥିଲେ । ସେ ଏତେ ପ୍ରବୀଣ, ଏତେ ଶିକ୍ଷିତ, ଏତେ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଥିଲେ! ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି, କେହି ନୁହେଁ... ଏପରିକି ସେ ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରିଥିଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି, ସେ ସେମାନଙ୍କର ମନୋବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କର—ସେମାନଙ୍କର ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିଥିଲେ ଯେ ସାମରିକ ଶକ୍ତି କ’ଣ ଥିଲା । ସେ ଜଣେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ମହାନତା ଯୋଗୁଁ, ଲୋକେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ । ଓଃ, ଏପରି ଏକ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟବୃତ୍ତି! ହେ ପ୍ରଭୁ! ସେ ଜଣେ ଆର୍କିବିଶପ ଥିଲେ, କିମ୍ବା ବୋଧହୁଏ ଜଣେ ପୋପ୍ ପରି ଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ଜଣେ ଥିଲେ—ଜଣେ—ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଏହାକୁ କରିବା ପାଇଁ, ବହୁତ ଉଚ୍ଚାଭିଳାଷ ସହିତ, ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

127 ଠିକ୍ ଆଜିର ପରି । ମୁଁ କହୁ ନାହିଁ ଯେ ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନେକି ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ତାଲିମ ନେଉଛନ୍ତି, ମୁଁ କହୁ ନାହିଁ ଯେ... ଯେପରିକି ସେମାନେ,

ଏଠାରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ, ସେମାନେ ଏକ ଶହ-ପଚାଶ-ମିଲିୟନ୍-ଡଲାର ଟଙ୍କାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟାଳୟ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଦେଖନ୍ତୁ, ପେଣ୍ଟିକଣ୍ଟାଲ, ଏକ ଶ-... ଏକ ଶହ-ଏବଂ-ପଚାଶ-ମିଲିୟନ୍-ଡଲାର ଟଙ୍କାର ବିଦ୍ୟାଳୟ । ମୋ ପାଇଁ ତ, ତାହା ସେବାସ୍ତେତ୍ରରେ ମିଶନାରୀ ହେବା ଉଚିତ୍ । ବୁଝିଲେ? ବୁଝିଲେ? ବୁଝିଲେ? କିନ୍ତୁ, ଯାହା ବି ହେଉ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବାହାରକୁ ଆସନ୍ତି ସେମାନେ କ'ଣ କରନ୍ତି? ସେମାନେ କିଏ ଅଟନ୍ତି? ରିକ୍ସମାନଙ୍କର ଦଳେ ଲୋକ । ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଠିକ୍ । ଏବଂ ତା'ପରେ ତାହା ସେପ୍ରକାର ହିଁ ଅଟେ ଯେ ସେମାନେ ବାହାରକୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହା ସର୍ବଦା ସେହିପରି ରହିଛି, ବାକି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ, ଏବଂ ତାହା ସେହିସମାନରେଖା ହିଁ ଅଟେ । ବୁଝିଲେ?

128 ତେବେ ଆମେମାନେ ପାଉ, ଯେ, ଯେତେବେଳେ, ମୋଶା, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣରେ, ଏବଂ ଆଜି, ସମସ୍ତ ତାଲିମ ସହିତରେ, ବଡ଼ ବିଶ୍ୱପ୍ତମାନ ଏବଂ ଏହିପରି ପ୍ରଭୃତି ତିଆରି ହେଉଛନ୍ତି, ସେହି ମହାନ, ଉଚ୍ଚ ଅଭିଳାଷ, ଆମେ କ'ଣ କରିବା? ଆମର ଅଭିଳାଷଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ସେହିପରି ହୋଇଯାଏ ଯେପରିକି ମୋଶାଙ୍କ ହୋଇଥିଲା । ବୁଝିଲେ?

129 ପରମେଶ୍ୱର, ଏହା ପୂର୍ବେକି ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଜ ହାତରେ ନେଇପାରନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ତାକୁ ତାର ଅଭିଳାଷରୁ ଶୂନ୍ୟ କରିବାକୁ ଥିଲା । ତାହାଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ତାଲିମରୁ ଶୂନ୍ୟ କରିବାକୁ ଥିଲା ।

130 ସେ ବାହାରକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ସେ ଉଦ୍ଧାର କଲେ; ସେ ଗୋଟିଏ ମିସରୀୟକୁ ଘାତ କଲେ । ଏବଂ ସେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ କଲେ, ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସେ ଭୁଲରେ ଅଛନ୍ତି । ସେ ତାହା କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତାହା ସେପରି ଉପାୟରେ ନ ଥିଲା । ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ, ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟକୁ, ଏକ ଜନଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

131 ଆପଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଏକ ପ୍ରକାର ବିଚିତ୍ର, ଯେ କିପରି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବାଉଁ ରହିଥିଲା, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି ।

132 ସେ ପାଉଲଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେବା ପାଇଁ, ମରୁଭୂମିକୁ ନେଇଗଲେ, ଏହି ସମସ୍ତ ମହାନ ଦର୍ଶନ କ'ଣ ତାହା ଜଣାଇବାକୁ, ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ନେଇଗଲେ । “ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ବାହାରି ଯାଅ ।” ଏବଂ ସେ ସେଠାରେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି କଅଣ କରିବାକୁ ଅଛି ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଜଣାଇ ନ ଦେଲେ ।

133 ଏବଂ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟ, ସେ ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟକୁ ନେଇଗଲେ । ତାଙ୍କୁ ତାଲିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରଖିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଭିଳାଷରୁ ଶୂନ୍ୟ କରିଦେଲେ । ଓଃ, କିପ୍ରକାର ଏକ ସମୟ, ଯେ ସେ ପଛକୁ ଚାହିଁ

ନିଜର ବିଫଳତାକୁ ଦେଖି ପାରିଥିଲେ । ଏବଂ ଆମେମାନେ କିପରି, ଆଜି ରାତି, ସେହି ସମାନ ବିଷୟ କରିବା ଉଚିତ୍, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆମର—ଆମର ଆକାଂକ୍ଷାକୁ ଦେଖିଥାଉ ।

134 ଆରୋଗ୍ୟ ଅଭିଯାନକୁ ଦେଖନ୍ତୁ, ଏବଂ ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ରଭୁ ଯଦି କେତେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ କିଛି କରିଥିଲେ କି, ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥତା ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ବିଷୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଓ ଏହିପରି ପ୍ରଭୃତି ବିଷୟ ।

135 ସମସ୍ତେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଗଠନ ଅଟେ, କାରଣ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ସଂଗଠନରେ ଆସି ନ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ପାଇବାକୁ ଥିଲା । ଏବଂ ଆମେ କ'ଣ କରିଅଛୁ? ଆସନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଦେଖିବା । ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମାନ ବିଷୟକୁ କରିଅଛୁ ଯାହାକି ମୋଶା କରିଥିଲେ । ଆମେମାନେ ବାହାରକୁ ଯାଇଅଛୁ ଏବଂ କୌଣସି ଏକ ପ୍ରକାରର ଚମତ୍କାରକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛୁ । “ମୁଁ ଏକ ରୋଗର ଅନୁଭବ କଲି । ମୁଁ—ମୁଁ—ମୁଁ ମୋ ହାତରେ ରକ୍ତ ପାଇଲି,” ଏବଂ ଏକ ଚମତ୍କାରକୁ ନିର୍ମାଣ କରୁ । କୁଝିଲେ? ଆଉ ଆମେ କ'ଣ ପାଇଲୁ? ଏହିପରି କଠିନ ମାନସିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଗତି କରୁଥିବା କେତେକ ପୁରୁଷ, ଯେଉଁମାନେକି ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଲେ ଓ ନିୟମିତ ମଦ୍ୟପ ହୋଇଗଲେ, ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ପାନକାରୀ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତିଷ୍କ ଖରାପ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ପେଣ୍ଡିକଣ୍ଟା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସେହି କ୍ରମରୁ, ସିଧାସଳଖ ଅନେକ ପଛକୁ ଫେରିଗଲେ, ପୁନର୍ବାର ସଂଗଠନ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଏବଂ ବିଷୟ ପ୍ରଭୃତି ଡିଆରି କରିବା ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ । କୁଝିଲେ?

136 ଆମେ କ'ଣ କରିଅଛୁ? ପ୍ରାୟଃ ଗୋଟିଏ ମିସ୍ତ୍ରୀୟକୁ ଘାତ କରିଅଛୁ । ତାହା ଠିକ୍ । ଏବଂ ଆମେ ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛୁ । ଆମେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରୟାସ କରିଅଛୁ । ଆମେ ଦେୟ ଦେଇଅଛୁ । ଆମେ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛୁ, ରାତି ସାରା ପ୍ରାର୍ଥନା ସଭାଗୁଡ଼ିକରେ ଯାଇଅଛୁ, ଏପରିକି ଆମେ ନିଜର ସ୍ଵର ହରେଇ ଦେଇଛୁ । ଏବଂ—ଏବଂ କିଛି ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛୁ, ଏବଂ କିଛି ଗୋଟାଏ-ମିଶ୍ରିତ କରିବାକୁ, ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଫଳତା ବୋଲି ପାଇଅଛୁ । ଆମକୁ ସେହି ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଫେରି-ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଠିକ୍ । ହଁ, ଆଜ୍ଞା । କର୍ମଣ ଶନ୍ଦ ଏବଂ ସଂଘର୍ଷ । ମାତ୍ର କାହିଁକି ଛାଡ଼ି ଦେଉ ନାହିଁ? ତାହା ହିଁ ଅଟେ ଯାହାକି ଆପଣଙ୍କୁ କରିବା ଉଚିତ୍, ଦେଖନ୍ତୁ, ଫେରି ଯାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । କାହିଁକି, ଆମେ ତ ଠିକ୍ ସେହି ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ ଯାହା ସେମାନେ କଲେ, ସେହି ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ମୋଶା କରିଥିଲେ । ଏହା କୌଣସି ଉପକାର କରେ ନାହିଁ । ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ, ସେ ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଭାବରେ ପାଇଲେ । ଆମେ କଅଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ?

137 ଯେତେବେଳେ, ସେହି ମହାନ ଆଶୀର୍ବାଦ ବାହାରକୁ ଆସେ, ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତ ମହାନ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକଟୀକରଣ ଆସେ ଯାହା ବିଷୟରେକି ପରମେଶ୍ଵର ଆମକୁ

କହିଛନ୍ତି: କିପରି ଯେ ଆମକୁ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ; ଏବଂ କିପରି ଆମେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଏଠାରେ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

138 ଆପଣ ଦେଖନ୍ତୁ, ଲୋକମାନେ, ସେହି ବାକ୍ୟ ସହିତରେ ରହିବା, ଏଥିସହିତ ଯୋଚିହୋଇ ରହିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନେ କଅଣ କଲେ? ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ସାମ୍ରଦାୟିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହିତ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯାହାକି ପୂର୍ବରୁ ବିଫଳ ହୋଇସାରିଥିଲା, ଏବଂ ସତ୍ୟପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା କିଛି ବିଷୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ।

139 ଭଲ ହେବ ଯେ ମୁଁ ଏହାକୁ ଠିକ୍ ସେଠାରେ ହିଁ କାଟି ଦିଏ । ବୁଝିଲେ? ମୁଁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ଯେମୋର କହିବାର ଅର୍ଥକ'ଣ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆପଣ ଯଥେଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ଅଟନ୍ତି । ବୁଝିଲେ? କିନ୍ତୁ, କାହିଁକି, ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ ଏହା କଅଣ କରିଅଛି । ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

140 ଆଜି ରାତି, ଆମ ପାଖରେ କଅଣ ଅଛି? ମାତ୍ର ସଂଗଠିତ ଲୋକମାନଙ୍କରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ—ଏକ—ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ର: ଯେଉଁମାନେକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେକି ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କର ସେହି—ସେହି—ସେହି ଜୀବନକୁ କୁହନ୍ତି, ଯେ, “ଏହା ଏକ—ଏକ ମାନସିକ ଚେଳିପାଥୀ ଅଟେ”; ଯେଉଁମାନେକି ସେମାନଙ୍କର ନିଜର୍ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ମନା କରି ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ସର୍ବବଂଶ ବାବଦରେ, ଅନନ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ବିଷୟରେ, ଏବଂ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଯାହାସବୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ବାକ୍ୟ ବୋଲି ଠିକ୍ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ସୁଦ୍ଧା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ମୁଁ ଆହ୍ୱାନ ପରେ ଆହ୍ୱାନ ଦେଲି, ଯେ ଆସିମୋତେ ଭୁଲ୍ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତୁ ।

141 ସେମାନେ କ'ଣ ପାଇଛନ୍ତି? ସେହି ସମାନ ବିଷୟ ଯାହା ଲୁଥରଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା, ଅବଶିଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା, ଦେଖନ୍ତୁ, ଗୋଟିଏ ମିସ୍ତ୍ରୀୟଙ୍କୁ ଘାତ କରିବା । କ'ଣ ଉଚିତ୍... ଏହା କ'ଣ ଥିଲା? ହୋଇପାରେ ଯେ ସେ କୌଣସି ମଣିଷକୁ ଆରମ୍ଭ କରାଇଲା... ତୋରି କରିବା ବନ୍ଦ କରାଇଲା, କିମ୍ବା ହୋଇପାରେ ନିଜର ପତ୍ନୀ ପ୍ରତି ସତୋଚ୍ଚ ରହିବା ଆରମ୍ଭ କରାଇଲା । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଏଥିରୁ କ'ଣ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ? ଏକ ମଣ୍ଡଳୀ ସଦସ୍ୟ । “ଆସ ଏବଂ ଆମ ଦଳରେ ଯୋଗ ଦିଅ ।” ବୁଝିଲେ?

142 ସେହି ଦୁର୍ଗନ୍ଧମୟ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ କେବଳ ଏକ ବିଷୟ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେ ତାଙ୍କର ସଫଳତା ବୋଲି, ଚାଲିଶ ବର୍ଷର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣକୁ ଆଜୁଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଦେଖାଇ ପାରିଥିଲେ; ଏକ ସଢ଼ିଥିବା ଏବଂ ମୃତ, ଦୁର୍ଗନ୍ଧମୟ ମିସ୍ତ୍ରୀୟ ସେଠାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବାକୁ ।

143 ତାହା ତ ଆଜି ରାତିରେ ଏହିପରି ଅଟେ । ଏକମାତ୍ର ବିଷୟ ଯାହାକୁ ଆମେ ସୂଚାଇ ପାରିବା, ଏହି ଉଦ୍‌ଘୋଷଣାକୁ ଯାହା ଅତିକ୍ରମ ହୋଇଅଛି (ତଥା-କଥିତ), ଏକ ଦୁର୍ଗନ୍ଧକାରୀ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ପଲ ଯେଉଁମାନେକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେତିକି ଜଣେ ହୋଚେଷ୍ଟ ଆଦିବାସୀ ମିସ୍ତ୍ରୀୟ ରାତି ବିଷୟରେ

ଜାଣିଥାଏ । ଠିକ୍ । ଏହା ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ କୁହନ୍ତୁ, ସେମାନେ କୁହନ୍ତି, “ମୁଁ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ” କୁହନ୍ତି, “ତୁମେ ଯାହା କହୁଛ ମୁଁ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଏ ନାହିଁ, ମୁଁ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ।” ବୁଝିଲେ? ବୁଝିଲେ? ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ ଏବଂ ସଂଘର୍ଷ ଏବଂ ଆମେ ପାଇଥିବା ସମସ୍ତକିଛି ବିଷୟ ପାଇଁ, ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ସୂଚାଇବା ଏକ ଭୟାବହ ବିଷୟ ଅଟେ ।

144 ହୋଇପାରେ ଯେ ଆମେ ଏକ ବଡ଼ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ସୂଚାଇ ପାରିବା, କିନ୍ତୁ ଏହା ମୃତ ଅଟେ । ଆମେ ଏକ ସଂସ୍ଥାକୁ ସୂଚାଇ ପାରିବା, କିନ୍ତୁ ଏହା ମୃତ ଅଟେ । ଏହା ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେଉଅଛି । ଏହା ତ ସେହି ପ୍ରଥମ ବିଷୟ ପରି ଅଟେ ଯାହା ଠାରୁ ଆମେ ଚାଣିହୋଇ ବାହାର ହୋଇଥିଲୁ । “ଯେପରି ଏକ ଘୁଷୁରୀ କାତୁଅରେ ଲୋଟିବାକୁ, ଏବଂ ଏକ କୁକୁର ତା’ର ବାଡ଼ି ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇଥାଏ,” ସେହିପରି ଅଟେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଫେରି ଯାଇଥାଉ । ଗୋଟିଏ ମୃତ ମିସ୍ତ୍ରୀ ।

145 ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କେହି ଜଣେ କହିଲେ, “ମୋଶା, ବେଗ୍, କଅଣ ତୁମ ପାଖରେ ଆଉ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭାବନା ନାହିଁ କି? ତୁମେ ତ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲ ।” କେହିଜଣେ ଯିଏକି ମୋଶାଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ, ଏବଂ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏଥିପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲେ । “ଆଉ କଅଣ ତୁହେଁ...ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭାବନା ହରାଇ ଦେଇଛ କି?”

“ନା, ମହାଶୟ ।”

146 “ତେବେ, ତୁମେ ଏହା କରିବାକୁ, କାହିଁକି, ବାହାରୁ ନାହିଁ? ଏବଂ ଏହାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ, ତୁମେ କାହିଁକି ଏଠାରେ ନାହିଁ? ଏବଂ ତୁମେ କାହିଁକି ବାକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଉ ନାହିଁ?”

147 ମୋଶା ସେଠାରେ ବାହାରେ ଶୂନ୍ୟ କରା ଯାଉଥିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ତାଙ୍କର ଜକୁଥିବା ବୁଦାଠାରେ ଏକ ଅଭିଜ୍ଞତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ନାହିଁ, ଯାହାକି ବାକ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା । “**ଆମେ** ଅବ୍ରହାମ, ଇସହାକ ଏବଂ ଯାକୁବଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର । ଏବଂ ଆମର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଆମର ମନେ ଅଛି । ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଅଛୁ । ଆମେ ଏହା କରିବାକୁ ତୁମକୁ ପଠାଉଅଛୁ ।” ତାହା ହିଁତ ଏହା ଥିଲା ।

148 ସେ ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ଦେଖିଥିଲେ, ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଭିଳାଷ କିମ୍ବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ନୁହେଁ । ତା’ପରେ ସେ କ’ଣ ହେଲେ? ସେ ଆଉ ମିସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁହାଁମୁହିଁ ହେବାକୁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ । ସେ ଆଉ ଏହି ବିଷୟର ସମ୍ମୁଖିନ ହେବାକୁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଗଲେ । ଆମେନ୍ । ତାଳିଶ ବର୍ଷ ଦୌଡ଼ିବା, ଆପଣାକୁ ଶୂନ୍ୟ କରିଦେବା, କିନ୍ତୁ ତା’ପରେ ସେ ଜକୁଥିବା ବୁଦାଠାରେ, ଏକ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଗଲେ, ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମୋଶା ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ସହିତ । ବାଇବଲ କୁହେ ଯେ ମୋଶା ମିସରରେ, କଥାରେ ବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

149 ମାତ୍ର ଦେଖାକୁ ଯେ ସେହି ଜ୍ଞଳନ୍ତ ବୁଦ୍ଧର ଉପସ୍ଥିତିରେ ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ କଅଣ କଲେ । ସେ କେବଳ ନିଜର ଅକ୍ଷମତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଦେଖିଲେ, ସେ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ଯେ ସେ ତାହା କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ତଥାପି, ସେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା ସେମାନେ ଦେଇପାରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ତଥାପି, ସେ କଅଣ ବା କରିପାରିଥାନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ସେ... ସେହି ବୁଦ୍ଧା ଭିତରେ ସେହି ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ଝୁଲୁଥିଲା? କହିଲେ, “ମୁଁ କଥା ମଧ୍ୟ କହି ପାରେ ନାହିଁ । ଉଁ-ହୁଁ । ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ କିଏ, ଯେ ମୁଁ ଯିବି?” ବୁଝିଲେ?

150 “ମୋଶା, ତୁମର ଜୋଡା ବାହାର କର । ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହେଁ । ତୁମେ ନିଜକୁ ଖାଲି କର, ଏପରିକି ଜୋଡାକୁ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରିଦିଅ । ତୁମେ—ତୁମେ ପୁଣିଥରେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ରହିଛ । ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚାହେଁ ।”

151 କଥା ମଧ୍ୟ କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଶେଷରେ, ଜଣେ ନିର୍ବାଚିତ ବନ୍ଦୀ, ଜଣେ ନିର୍ବାଚିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଯେପରିକି ସେହି ପାଉଁଳ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ମୋଶା ନିର୍ବାଚିତ, ଉଦ୍ଧାରକ ଥିଲେ । ଏବଂ ତା’ପରେ, ଶେଷରେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ମନୋନୀତ ବିଷୟକୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦୀ ସ୍ୱରୂପେ ପାଇଲେ । ଓଃ, ହାଲିଲୁୟା! ସେ କେବଳ ସେହିପରି ହିଁ ଘୁରି ପାରିଥିଲେ ଯେପରିକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଘୁରାଇଲା । “ମୋତେ କିଏ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହିବି?”

“ମୁଁ ସେ ଅଟେ ।”

“ମୁଁ କିପରି କରିବି?”

“ମୁଁ ତୁମ ସହିତରେ ରହିବି ।”

152 “ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ଠିକ ଯେପରି ତୁମେ କହୁଛ । ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି ।” ଓଃ, ମୋର ପ୍ରଭୁ! ତାହା, ସେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଅଟେ ।

153 ସେ ନିଜର ଉତ୍ତମ ଚିନ୍ତାଧାରା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଆନ୍ତି । ତେବେ, ସେ ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । “ଖଣ୍ଡାମାନ, ଉପର କର! ମୁଖଆଡ଼େ-କର!” ଯିବାକୁ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲେ, “ରଥସରୁ, ସମସ୍ତେ କ୍ରମରେ ରୁହ! ବର୍ତ୍ତାସରୁ, ଆଗକୁ ରଖ! ଆକ୍ରମଣ କର!” ସେହିପରି ଭାବରେ ହିଁ ସେ ଏହାକୁ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ତାହା ତାଙ୍କର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ କ’ଣ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି?”

ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ତୁମ ହାତରେ କଅଣ ଅଛି?”

154 “ଗୋଟିଏ ବାଡ଼ି ।” ପରମେଶ୍ୱର ବେଳେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟର ମନ ପ୍ରତି, ଏତେ ହାସ୍ୟାସ୍ତବ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ବୁଝିଲେ? ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ବାଡ଼ି ଧରିଲେ । ଦାଢ଼ୀସବୁ ଝୁଲି ରହିଥିଲା । ଅଶୀ ବର୍ଷ ବୟସ । ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏକ ଖଚର ଉପରେ ଥିଲେ; ପିଲାଟି ତାଙ୍କ ଜଂଘରେ ବସିଥିଲା । ଛୋଟ, ବୃଦ୍ଧ ପୃଥଳ ବାହୁଗୁଡ଼ିକ ଝୁଲୁଥିଲା; ଗୋଟିଏ ବାଡ଼ି । କେବଳ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ରହିଥିଲା, କାରଣ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସବାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି ବାକ୍ୟ ଥିଲା । କାହିଁକି? ଅବଶେଷରେ ସେ ଲଙ୍ଗର ପାଇଥିଲେ ।

155 ସେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ । “ମୁଁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଗତି କରିବି ଯେତେବେଳେ ବାକ୍ୟ ମୋତେ ଗତି କରାଇବ । ମୁଁ କେବଳ ସେହିଠାରେ କହିବି ଯେଉଁଠାରେ ବାକ୍ୟ କହିବ ।”

“ତୁମେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛ?”

156 “ମୁଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ପାଇଅଛି: ଫାରୋଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେବି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏହି ବାଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଇବି, ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି ।” ଆମେନ୍ ।

“ଏହା ପରେ ତୁମେ କ’ଣ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛ?”

“ମୁଁ ଏହା କରିବା ପରେ, ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଷୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।”

157 ସେଠାରେ ଆପଣ ଅଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ କରିବାକୁ ହେବ, ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପଟି, ଆଜି ରାତି: ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ, ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ନିଜ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କିଛି ଭାବନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏକ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ ।

158 ମୋଶା ଏକ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଗଲେ, ସ୍ୱୀକାର କଲେ ଯେ ସେ କଥା ମଧ୍ୟ କହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଶେଷରେ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଆପଣା ହସ୍ତାଧୀନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କେବଳ ସେଆଡେ ହିଁ ଗତି କରି ପାରୁଥିଲେ ଯେଉଁଆଡେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଚଳାଇ ଥିଲେ । ଯେଉଁଠାରେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ କହିଥିଲେ । ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ସେହି ବାକ୍ୟ, ତା’ପରେ ସେ ନିଜକୁ ବାକ୍ୟ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ଏବଂ ସେଠାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ପରମେଶ୍ୱର, ମୋଶାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ଯୋଡ଼ି ଦେଲେ ।

159 ଠିକ୍ ସେହି ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ପାଉଲଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ? ସେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ି ଦେଲେ; ଛୋଟ, ବଙ୍କା-ନାକ, ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ଯିହୁଦୀ, ୩୫, ପିଏଚ୍.ଡି. ଏବଂ ଏଲଏଲ.ଡି ଉପାଧି ତାଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଆଡେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ସହ ସେ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଯାଉଅଛୁ ଯେ ସେ ବାକ୍ୟ ପାଇଁ କ’ଣ କ’ଣ କଷ୍ଟଭୋଗିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ।” ବୁଝିଲେ? ଏବଂ ସେ...

160 ଏବଂ ତା’ପରେ ପାଉଲ ସେଠାରେ ବସି ରହି ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାହା ଯାଣୁ ଥିଲେ, ତା’ପରେ ସେ ନିଜର ହାତ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଗଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ତାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟରେ ଯୋଡ଼ି ଦେଲା ।

“ସେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଆମ୍ଭର ନାମକୁ ବହନ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି ।” ତାହାପରେ ସେ ସେଠାକୁ ଗଲେ ।

161 “ମୋଶା, ଆମ୍ଭେ ତୁମର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର । ଆମ୍ଭେ ଅବ୍ରହାମ, ଇସହାକ ଏବଂ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱର । ଆମ୍ଭର ମନେ ଅଛି ଯେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିଛି । ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦେଖିଅଛୁ । ଆମ୍ଭର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଆମ୍ଭର ମନେ ଅଛି । ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ଯୋଚିବା ପାଇଁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଅଛୁ । ବାକ୍ୟ କ’ଣ କୁହେ ତୁମେ ତାହା ଜାଣିଛ । ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯୋଚି ଦେଇଅଛୁ, ତୁମକୁ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ କରିଅଛୁ, ଯେପରିକି ସେଠାରେ ତଳକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର । ଏବଂ ସେହି ବାତିଟିକୁ, ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ନିଅ, କାରଣ ତୁମେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଏକ ଚମତ୍କାର ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଅଛ ।” ଠିକ୍ ଦାଉଦଙ୍କ ପରି, ଯିଏକି ଛାଟିଣୀଧରିଥିଲେ । ବୁଝିଲେ ?

162 ନିଜେ, ଯୋଚି ହେଲେ, ଏବଂ ସେ ତଳକୁ ଗଲେ । ଶେଷରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏକି ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯୋଚି ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ନ ଗୁଞ୍ଜାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମନାଗମନ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । ଆଜି, ଯଦି ଲୋକମାନେ କେବଳ ତାହା କରନ୍ତେ! ତା’ପରେ, ସେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଦୀ, ପ୍ରେମର ଜଣେ ବନ୍ଦୀ, ପ୍ରେମର ବନ୍ଧନରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତରେ—ସହିତରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଥିଲେ, ଯେପରିକି ପାଉଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲେ ।

163 ଠିକ୍ ପାଉଲଙ୍କ ପରି, ଉଭୟେ ସମାନ ଭାବରେ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି, ମୋଶା ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ, ସାମରିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ପାଉଲ ସେଦିନର ଜଗତରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ମହାନ ଧର୍ମସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ସେମାନଙ୍କୁ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ହାତରୁ ବାହାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରଶିକ୍ଷଣର ମହାନ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ, ଗମଲିୟେଲଙ୍କ ଅଧୀନରେ ବୃଦ୍ଧି ସାଧନ କରିଥିଲେ ।

164 ଏବଂ ଦୁହେଁ ମରୁଭୂମିକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଓ—ହଁ, ଭିନ୍ନ ମରୁଷ୍ୟ ଭାବରେ ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ଦୁହେଁ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭକୁ ଦେଖିଥିଲେ । ଏବଂ ଦୁହେଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଥିଲେ । କଅଣ ତାହା ଠିକ୍ ? ସେମାନେ ଉଭୟେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଥିଲେ । ଏବଂ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ କଥା କହିଥିଲେ, ତାହା ଅବିକଳ ଠିକ୍, ଏକ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ଆସୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସେଠାରେ ଥିଲେ; ଏକ ମରୁଭୂମିକୁ ଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଘର ଛାଡ଼ି, କିଛି ବିଷୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ମରୁଭୂମିକୁ ଗଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସବୁକିଛିକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ବୁଝିଲେ ?

165 ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗରେ ତାଲିମ ଦିଆଯାଇଥିଲା; ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅନ୍ୟ ବିଷୟକୁ ବଦଳାଇ ଦେଲେ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବନ୍ଦୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ସେମାନେ ଯେପରି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେହିଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ଚାହୁଁଥିଲେ ସେହିଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ । ସେ ଗଡ଼କାଲି, ଆଜି, ଏବଂ ଚିରଦିନ ସମାନ ଅଟନ୍ତି ।

166 ଏଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ କଅଣ ଆମ ପାଖରେ, ଆଉ ଦଶ ମିନିଟ୍ ଅଛି କି ?

167 ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ହିଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଚରିତ୍ରକୁ ଯିବି । ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ସମ୍ପୃକ୍ତରେ ଜଣକାକୁ ଦେଖୁଛି । ତାଙ୍କର ନାମ ଯୋଷେଫ । ସେ ଜଣେ ନିର୍ବାଚିତ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ସେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରତିଚିତ୍ରଣ ଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଭାବରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ, ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଥିଲେ । ବୁଝିଲେ ? ଆଉ ତେବେ ସେ ଦର୍ଶନ ଦେଖି ପାରୁଥିଲେ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଛୋଟ ପିଲା ହିଁ ଥିଲେ, ସେ ନିଜ ବିଷୟରେ ଏକ ଦର୍ଶନରେ ଗୋଟିଏ ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବାର, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ । ବୁଝିଲେ ? ମାତ୍ର ଦେଖନ୍ତୁ । ସେ ହୋଇଗଲେ... ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ବୁଝିଲେ ? ସେମାନେ ସମସ୍ତେ...

168 ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କଅଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ? ସେ ସେହି ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଯାହାକି ସେ ଅନ୍ୟ ବାକିମାନଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲେ । କାରଣ, ମୋଶା ଜଣେ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ଥିଲେ, ପାଉଲ ଜଣେ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରିକ୍ଷଣେ ଯୋଷେଫ ଜଣେ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

169 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ କଅଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ? ତାଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ରଖିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ଠିକ କାରାଗାରକୁ ନେଇ ଗଲେ । ହଁ, ଆଜ୍ଞା । ମନେରଖନ୍ତୁ, ସେ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଜଣେ ମିସରୀୟକୁ ବିକ୍ରୟ କରାଗଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପୋଟୀଫରକୁ ବିକ୍ରି କରି ଦେଲେ । ଏବଂ ପୋଟୀଫର ତାଙ୍କୁ ଟିକିଏ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଅନ୍ତେ, ଏବଂ, ପ୍ରଥମ ବିଷୟ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି, ତାହା ତାଙ୍କଠାରୁ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏବଂ ସେଠାରେ ସେ କାରାଗାରରେ ବସି, କାନ୍ଥୁଥିଲେ, କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ଶୂନ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

170 ବର୍ତ୍ତମାନ ଧ୍ୟାନଦିଅନ୍ତୁ । ମାତ୍ର, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ, ସେ, ସବୁବେଳେ, ସେହି କାରାଗାରରେ, ସେ ଏହା ମନେ ରଖିପାରିଥିଲେ ଯେ ସେହି ଦର୍ଶନଟି ଏହା କହୁଥିଲା ଯେ ସେ ଏକ ସିଂହାସନରେ ବସିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ବରଦାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଅଛି । ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଘଟିବାକୁ ହିଁ ଥିଲା ।

171 ଯଦି ଆମେ କେବଳ ତାହା ଆମର ମନ ଭିତରେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ରଖିପାରିବା, ଯେ ଏହି ଶେଷ ଦିନରେ ସେ ଏକ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ସେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ପାଇବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଯାହା ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେ ତାହା କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ କରିବେ, ଏବଂ ଆମେ ସେହି ସମୟରେ ବାସ କରୁଅଛୁ । ଆମେ ସେଠାରେ ଅଛୁ । ସେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହି, ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ।

172 କଅଣ ଆପଣମାନେ ଗାଉଥିବା ସେହି ପୁରୁଣା ଗୀତଟି ଆପଣ ଶୁଣିଛନ୍ତି, “ଏବଂ ତେବେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଏକପ୍ରକାର-ବନ୍ଦ ଅଟେ”? ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ଚାହେଁ । ତେବେ, ଏହିଠାରେ ହିଁ ମୁଁ ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଦ ହେବା, ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ, ଏବଂ ଆପଣ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଗତି କରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଗତି କରିବା ପାଇଁ କୁହନ୍ତି । ଆପଣ କେବଳ ତାହା କରନ୍ତୁ ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର କରିବା ପାଇଁ କୁହନ୍ତି, ଦେଖନ୍ତୁ, ତେବେ ଯାଇ ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଦ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।

173 ତେବେ ମନେରଖନ୍ତୁ, ସେ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜଠାରେ, ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଯାହା ସମସ୍ତ ଜାଣିଥିଲେ, ସେ ଯାହାସବୁ କୁଝିଥିଲେ, ଏବଂ ସବୁକିଛି, ସେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା କାମ କରି ନ ଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେକି କେହି ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ନ ଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ । କୁଝିଲେ? ସେ ଏପ୍ରକାର ଏକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ରଖାଯାଇଥିଲେ, ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ । କଅଣ ଆପଣ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋର କହିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ କଅଣ? ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ବିହୀନ ଥିଲା । ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡକୁ ବୁଲାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେମାନେ କାରାଗାରରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର କ’ଣ ଲାଭ ହେଲା? ସେ ହୁଏତ କାରାଗାରର ଲୁହାଦଣ୍ଡ ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଚାର କରିପାରନ୍ତି; ସେମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ କେବଳ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । କୁଝିଲେ? କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ । ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ, ଜଣେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ତକ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଗଢ଼ିଲା ନାହିଁ । କହିଲେ, “ଏଠାରେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ଅଟେ ।” ମହିମା! ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଫଳତା!

174 ଶେଷରେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ କାରାଗାରରେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ପାଉଲଙ୍କ ପରି, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରି, ସେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ସେହି ବରଦାନକୁ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ, ବ୍ୟବହାର କଲେ । ତାହା ଠିକ୍ । ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କାରାଗାରରୁ ଆଣିଲେ । ସେ କଅଣ କଲେ? ସେ ତାଙ୍କୁ କାରାଗାରରୁ ଆଣିବା ମାତ୍ରେ, ତାଙ୍କୁ ରାଜା, ତାଙ୍କ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତା ଦିଆଗଲା, ଯେ ସେ ତାଙ୍କ

ପାଖରେ ବସିବେ, ଯାହାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସେ ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ କାରାଗାରରୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାହା ପ୍ରତି ଯେ, ସେ ଯାହା ଯାହା କହିବେ, ତାହା ଘଟିବାକୁ ହିଁ ଥିଲା । ଆମେନ୍ ।

175 ତାଙ୍କ କାରାଗାରରେ, ସେ ନିରନ୍ତର ମନେ ରଖିଥିଲେ, ଯେ ସେ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ରାଜାଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ବାକି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚୁପାତ କରି ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ତାଙ୍କୁ ସେପରି କହିଥିଲା । ଆମେନ୍ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସଫଳ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ତାଙ୍କୁ ଏକ ବନ୍ଦୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଆମେନ୍ । ଏବଂ ତା'ପରେ ହିଁ ସେ ଜଣେ ଶାସକ ହେଲେ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ କାରାଗାରରୁ ଆସିଲେ, ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଏକ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ, ଯେ ସେ କେବଳ ତାହାହିଁ କହିପାରିଥିଲେ ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ମୁଖରେ କହିବା ପାଇଁ ରଖିଥିଲେ, ତା'ପରେ ଯାଇ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଦେଇ ଗମନାଗମନା କରିଥିଲେ ।

176 ଧ୍ୟାନଦିଅନ୍ତୁ, ଯେ ମୋଶାଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ, ଫାରୋଙ୍କର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଥିଲା । “ଯଦି ତୁମେ ଏହି ପର୍ବତକୁ କୁହ, ‘ଘୁଞ୍ଚି ଯା ।’” ଉ-ହୁ, ଉ-ହୁ । ଫାରୋଙ୍କର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଶକ୍ତି ଥିଲା । ସେମାନେ ଡିକନ୍ ହେଉଛନ୍ତୁ, କିମ୍ବା ଯାଜକବୃନ୍ଦ ହେଉଛନ୍ତୁ, କିମ୍ବା ସେମାନେ ସେହି—ସେହି ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧୀ କିଅବା ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ବି ହେଉଛନ୍ତୁ । ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ବାନ୍ଧୁଛି,” ଏବଂ ସେମାନେ ବନ୍ଦୀ ହେଉଥିଲେ । ତାହା ସେପରି ଥିଲା । ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ, ନିଜ କଥାରେ ଏହା କରିପାରୁଥିଲେ । ଆମେନ୍ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ହେଉ ।

ଓଃ, ମୋ ପାଖରେ ଆଉ ମାତ୍ର ତିନି ମିନିଟ୍ ଅଛି, ତେଣୁ ମୁଁ ମୋର କଥାକୁ ରକ୍ଷା କରିବି ।

177 ତେବେ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଉ, ଯେ ସେ—ସେ କ'ଣ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ । ଠାରୁ... ପାଉଲ, ସେହି ସମାନ ଭାବରେ । ଏବଂ ମୋଶା, ସେହିଭଳି, ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ନିଜ ଚିନ୍ତାଧାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ବାହାରି ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଥିଲା । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ପାଉଲ ହେଲେ... ଯେତେବେଳେ ମୋଶାଙ୍କ ନିଜ ଚିନ୍ତାଧାରା, ସେ ଏହାକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଏବଂ ଏଥିରୁ ଶୂନ୍ୟ ହେଲେ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଏକ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ । କେବଳ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇପାରୁଥିଲେ ଯେଉଁଠାକୁକି...

ଆପଣ କହିବେ, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ?”

178 “ସେ ମିସରର ଧନ ଅପେକ୍ଷା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିନ୍ଦାର ସହଭାଗୀ ହେବାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଧନ ବୋଲି ମନେ କଲେ ।” ତେଣୁ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ, ଠିକ୍ ଯେପରିକି ପାଉଲ ଥିଲେ ।

179 ମନେରଖନ୍ତୁ, ସେମାନେ ତିନିଜଣ ଯାକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଥିଲେ । ବୁଝିଲେ? ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ମାର୍ଗରେ ବନ୍ଦୀ ହେବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଚିନ୍ତାଧାରାରୁ ଶୂନ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

180 ତା'ପରେ ଆମେ ମନେରଖୁ, ତେବେ, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯେ ତାଙ୍କ ନିଜ କଥା ଅନୁସାରେ, ବାନ୍ଧିବାର ଶକ୍ତି ରହିଥିଲା । ତାଙ୍କ ନିଜ କଥାରେ, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମୁକ୍ତ କରିବାର ଶକ୍ତି ଥିଲା । ସେ କହିପାରିଥିଲେ, “ମୋର ରାଜାଙ୍କ ନାମରେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତ କରେ ।” ଆମେ ନୁ । ଫୀରୋ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର କରିଥିଲେ ।

181 ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମର ବନ୍ଦୀ, କରନ୍ତି । ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମାନ ଶକ୍ତି, ସେହି ସମାନ ବିଷୟ ଯାହା ତାହାଙ୍କଠାରେ ଥିଲା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ସାଧୁ ଯୋହନ 14:12, “ଯିଏ ମୋ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ,” ଦେଖନ୍ତୁ, “ମୁଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେ ମଧ୍ୟ କରିବ । ବରଂ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ମଧ୍ୟ ସେ କରିବ ।” ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମର ବନ୍ଦୀ ତାଙ୍କ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଯିଏକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଆମେ ନୁ । “ଆଉ ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଯଦି ତୁମେ ଏହି ପର୍ବତକୁ କୁହ, ‘ଗୁଞ୍ଜି ଯା,’ ଏବଂ ନିଜ ହୃଦୟରେ ସନ୍ଦେହ ନ କର, ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ ତୁମେ ଯାହା କହିଛ ତାହା ସଫଳ ହେବ, ତାହାହେଲେ ତୁମେ ଯାହା କହିଛ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଯଦି ତୁମେ ମୋ'ଠାରେ ରୁହ, ଏବଂ ମୋର ବାକ୍ୟ ତୁମଠାରେ ରୁହେ; ଯଦି ତୁମେ ମୋ ସହିତ ଯୁଆଳିରେ ଯୋତା ଯାଇଅଛ,” କାରଣ ସେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସମାନ ଅଟେ । “ଆରମ୍ଭରେ ବାକ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ବାକ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା । ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲା । କାଲି, ଆଜି, ଏବଂ ଚିରକାଳ ସମାନ! ଯଦି ତୁମେ ମୋ'ଠାରେ ରୁହ,” ଏଠାରେ ଏବଂ ସେଠାରେ ନୁହେଁ, “ମୋ'ଠାରେ ରୁହ, ଏବଂ ମୋ ବାକ୍ୟ ତୁମଠାରେ ରୁହେ; ତୁମର ଯାହା ଇଚ୍ଛା ମାଗ, କିମ୍ବା ତୁମର ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କୁହ, ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ହୋଇଯିବ ।” ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଶକ୍ତି ଥିଲା ।

182 ଧ୍ୟାନଦିଅନ୍ତୁ, ସେ ବାହାରକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ, ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ନିଆଯିବାକୁ ଓ ଛେଦନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କର ରାଜାଙ୍କୁ ଭେଟି ପାରିବା ପୂର୍ବରୁ କେତୋଟି ବିଷୟରୁ ତାଙ୍କୁ ଅଲଗା ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ବୁଝିଲେ?

183 ଓଃ, ପରମେଶ୍ୱର ବେଳେବେଳେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ବାହାରକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଇଚ୍ଛା ମଧ୍ୟରୁ କେତେକକୁ ଛେଦନ କରିଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନେ ମାତ୍ର ତାହା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମୋର କହିବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ । ସେମାନେ ଯାହା କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତାହା କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର—ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ନାହିଁ । ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତାକୁ ଆସିପାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମର-ଦାସ ହୋଇପାରିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଛେଦନ କରାଯିବାକୁ ଅଛି ଏବଂ ତାହାପରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବାକୁ

ଅଛି । ବେଳେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା କରିବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଛେଦନ କରିବାକୁ, ମରୁଭୂମିକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି । ଏବଂ ତାହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ, ସେହି ଅଭିଷିକ୍ତ ଜଣଙ୍କୁ, ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଆଣନ୍ତି ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । କ’ଣ ଆପଣ ବୁଝିଲେ ଯାହା ମୁଁ କହୁଅଛି ?

ଭାଇମାନେ, ଆମେ ଶେଷ ସମୟରେ ଅଛୁ ।

184 ମନେରଖନ୍ତୁ, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସମୟରେ, ସେ ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହାର ନିଜ ବିଷୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ସେ ଜାଣିଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ବିଷୟକୁ, ସବୁକିଛିକୁ ଭୁଲିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଯେପରିକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ।

185 ସେ ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଯାହାକି ସମାନ ସମୟରେ, ମଣିଷର ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଟେ, ତାହା ଅନୁସରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ତ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି, ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପରୀତ ଅଟେ । ଆପଣ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ପୂର୍ବ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମକୁ ଯାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆପଣ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ତାହାଣ ଏବଂ ବାମକୁ ଯାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆପଣ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲ୍ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆପଣ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ମଣିଷ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ନା, ମହାଶୟ । ଆପଣ ହୁଏତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା ମଣିଷକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ।

186 ବର୍ତ୍ତମାନ, ତେବେ, ଯଦି ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ, ସେହି ବାକ୍ୟ, ସେହି ଇଚ୍ଛା ପାଇଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କେହି ଯାହା ବି କଥା କୁହନ୍ତି ଏଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ, ଆପଣ ତ ଏଥିପ୍ରତି ଜଣେ—ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

187 ଶୁଣନ୍ତୁ । ଆମେ ଶେଷ ସମୟରେ ଅଛୁ । ଏବଂ ମୁଁ ଏହାକୁ ଆଦର ଏବଂ ସମ୍ମାନ ସହିତରେ କହିବି, ଯେତେବେଳେକି ଶେଷ କେତେକ ମିନିଟ୍ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛି । ଦେଖନ୍ତୁ । ମୋ ମତରେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କରିବେ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତରେ କରିବା ଉଚିତ୍, ଆଉ ଏହି ଶେଷ ଦିନରେ କରିବେ, ତାହା ହେଉଛି ଅମଳ ବା ଶସ୍ୟସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ଏକ ଉପକରଣ ଖୋଜିବା । ଭୂମିକୁ ସଫା କରିବା ପାଇଁ, ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଉପକରଣ ଖୋଜିବାକୁ ଅଛି । ଯେକୌଣସି କୃଷକ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ଅମଳ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାହା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଉପକରଣ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ; ନିଶ୍ଚିତରେ, ଶସ୍ୟକୁ ଝାଡ଼ିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଦାଆ, କିମ୍ବା ସେପରିକିଛି, କିଛି ଯନ୍ତ୍ର ରଖିବାକୁ ଅଛି । ଏବଂ ଫସଲ ତ ପାଟିଗଲାଣି ।

188 ପରମେଶ୍ୱର, ଆମକୁ ତୁମ ହାତରେ ନିଅ । ଆମକୁ ତୁମ ପ୍ରେମର ବନ୍ଧନ-ଦାସ କର । ଆଜି ଆମେ ରହୁଥିବା ଏହି ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅଭିଶପ୍ତ ପୃଥିବୀକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରାଇବାକୁ, ଆମକୁ ସାଧନ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କର, ଯେଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟକାଲି, ଆଜି, ଏବଂ ଚିରଦିନ ସମାନ ଅଟନ୍ତି ।

189 ମୋ ନିଜ ପାଇଁ, ପରମେଶ୍ୱର, ମୋତେ ଏକ ବନ୍ଦୀ ହେବାକୁ ଦିଅ । ଯଦି ମୋର ସମସ୍ତ ଭାଇ ମୋତେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଦିଅନ୍ତି, ଯଦି ମୋର ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁ ମୋତେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଦିଅନ୍ତି, ତଥାପି ମୁଁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଏକ ବନ୍ଦୀ ହେବାକୁ ଚାହେଁ, ଯେପରିକି ମୁଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଯୋଚା ଯାଇପାରେ, ଏହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ସେହି ସମାନ ବିଷୟ ଦ୍ୱାରା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେ କରିବେ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ମୁଁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବନ୍ଦୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।

ଆସନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ।

190 ଆଜି ରାତି, ମୁଣ୍ଡ ଚୁଆଁଇ, ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଯେ ଯଦି ସେହି ଅଭିଳାଷ ଯାହାକି ଆମର ଅଛି, ଅନ୍ୟ କିଛି ଗୋଟାଏ ହେବାର, କିମ୍ବା ବୋଧହୁଏ ଏପରି କିଛି ବିଷୟର ଯାହାକି ଆମେ ଭାବିପାରିବା, ଏକ ସ୍ୱାର୍ଥପର ବିଷୟ ହୋଇପାରେ, ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣେ ଯେ ଆମେ ତାହାକୁ କେଜାଣି ଏକପ୍ରକାର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରଖିପାରିବା ନାହିଁକି ।

191 ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯଦି ଏଠାରେ କୌଣସି ଯୁବକ, ଆଜି ରାତିରେ, ଚାରିପାଖକୁ ଦେଖି, କୁହନ୍ତି, “ମୁଁ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ବଡ଼ ହେବି, ମୁଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ-ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।” ମୁଁ ଭାବେ ଯଦି ଆପଣ ନିଜ ଜୀବନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଇଚ୍ଛାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ, ଏବଂ କହି ପାରିବେ, “ନା, ନା । ଉ-ହୁ, ହୁ-ଉ । ମୁଁ—ମୁଁ...ମୋର ଅଭିଳାଷମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ଗତ କିଛିଦିନ ହେବ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମୋ ସହିତ କଥା ହେଉଅଛନ୍ତି । ମୁଁ—ମୁଁ—ମୁଁ—ମୁଁ ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ଯେ ଏହି ଶେଷଦିନର ଏକ ସଫେଇକାରୀ ଉପକରଣ ହେବି ।”

192 କୌଣସି ଯୁବା ଝିଅ ଯାହା ପାଖରେ ହୁଏତ ଏକ ସୁନ୍ଦର ମହିଳାର ଚରିତ୍ରର ଅଭିଳାଷ ଥାଇପାରେ, କିମ୍ବା—କିମ୍ବା ବୋଧହୁଏ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଛୋଟ ମିସ୍ ହେବାକୁ, କିଅବା ହୁଏତ ଦିନେ ହଲିଉଡ ସିନେମା ଜଗତକୁ ନିଜର ପେଶା କରିବାକୁ, ମୁଁ—ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ଯେ ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟରେ ନିଜର ଅଭିଳାଷକୁ ସମର୍ପିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହାଁନ୍ତି କି, ନିଜ ଜୀବନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାକ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହାଁନ୍ତି କି । ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି ଆପଣ କିଏ ଅଟନ୍ତି ।

193 ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣେ ଯେ ଯଦି ଜଣେ ସେବକ ଘନିଷ୍ଠ, କିମ୍ବା ଜଣେ ଦାସ, ମଣ୍ଡଳୀର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଛନ୍ତିକି । ମୁଁ ତ ମାତ୍ର ବେଳେ ବେଳେ, ଏଠାକୁ ଆସେ । ମୁଁ—ମୁଁ ଆଜି ରାତିରେ, ଏଠାରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ-ତୃତୀୟାଂଶକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ...ଏହି ଅସ୍ତ୍ରକେତକ ହାତଗଣତି ଯାହାକି ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

କରେ ଯେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିବେ କି, ଯାହାକୁ ଆପଣ ଏହା କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, “କେହି ଯାହା ବି କୁହନ୍ତି ମୁଁ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଏ ନାହିଁ । ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୋଲାମ ଅଟେ । ମୁଁ—ମୁଁ—ମୁଁ ଯେକୌଣସି ଭାବେ, ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ମୁଁ ପରବାହକରେ ନାହିଁ ଯେ, ମୋର—ମୋର ସଂସ୍ଥା ମୋତେ ବାହାର କରି ଦିଏ, ମୁଁ ତଥାପି ସେହି ବାକ୍ୟ ସହିତରେ ରହିବାକୁ ଯାଉଛି । ମୁଁ—ମୁଁ ଏହା କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ମୋର ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ମୋର ଇଚ୍ଛା ଅଟେ । ମୁଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା, ମୁଁ ତାହା କରିବି ।”

194 ଆମେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ଥିବା ବେଳେ, ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ । ଆଜି ରାତିରେ, କେତେ ଜଣଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ଉଚ୍ଚାଅଭିଳାଷ ଅଛି? ଆପଣ ହାତ ଉଠାଇବେ କି । ମୋର ମଧ୍ୟ, ତାହା ଅଟେ । ମୁଁ ସମସ୍ତକିଛି ସମର୍ପଣ କରେ । ତେବେ ଆମମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ଥିବା ବେଳେ, ଧୀରେ ଧୀରେ ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଏହା ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ।

ମୁଁ ସମସ୍ତକିଛି ସମର୍ପଣ କରେ,
 ମୁଁ ସମସ୍ତକିଛି ସମର୍ପଣ କରେ,
 ମୋର ଧନ୍ୟତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ସମସ୍ତକିଛି ତୁମ ନିକଟରେ,
 ମୁଁ ସମସ୍ତକିଛି ସମର୍ପଣ କରେ ।
 ମୁଁ ସମର୍ପଣ-...

195 କଅଣ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ଅଭିପ୍ରାୟ କି? “ମୁଁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।”

ମୁଁ...

“ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୋତେ ନିଅ । ଆଜି ରାତିରେ, ମୋତେ କୁହାର ଘରକୁ ନେଇଯାଅ । ମୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଙ୍ଗି ଦିଅ, ଏବଂ ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ରଚି ପକାଅ...?...”

...ମୋର ଧନ୍ୟତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ତୁମ ନିକଟରେ,
 ମୁଁ ସମସ୍ତକିଛି ସମର୍ପଣ କରେ ।

196 ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା, ଯେତେବେଳେ କି ଗୀତ ଚିତାକୁ ରହିଛି, ମୁଁ ଭାବେ ଯେ ଏହି ସମୟରେ ଏହା ସର୍ବାଧିକ ଲାଭଦାୟକ ଅଟେ, ଯେ ମୁଁ—ମୁଁ ଗୀତ ଚିତା ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଆସେ ଏବଂ ତୁମ ସହିତ କିଛି ସମୟ କଥା ହୁଏ । ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି, “ମୁଁ ସମସ୍ତକିଛି ସମର୍ପଣ କରେ,” ପିତା, ଆମେ ଏହା କରୁ, ଏହା ଭାବି ଯେପରିକି ଏହା କରିବା ଆମର ଶେଷ ସୁଯୋଗ ଅଟେ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ନିଷ୍ଠାପରତାର ସହିତ ଆସୁ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମେଜ ନିକଟକୁ ଆସୁ, ଯେପରିକି

ଏହା ଥିଲା, ଯୌତ ପୋଷାକ, ଯୌତ ପ୍ରାଣ, ଯୌତ ଲଜ୍ଜା, ଯୌତ ଅଭିଳାଷ, ସହିତ ଆପଣା-ଆପଣାକୁ ସମର୍ପଣ କରୁ ।

197 ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସହିତ, ଆମକୁ ଏକତ୍ର ଜୁଆଳିରେ ଯୋଡନ୍ତୁ । ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନେଇଯାଆନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେକି ଆମେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଯୁଆଳିର ଚିକ୍ ଚିକ୍ ଶବ୍ଦକୁ ଶୁଣୁ, “ଆଜି ରାତିରୁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ତୁମ ବାକ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରେ । ତେବେ ତୁମର ନିଜର ଚିନ୍ତାଧାରା ଭାବ ନାହିଁ । ମୋହର ଚିନ୍ତାଧାରା ଭାବ । ମୋହର ଲଜ୍ଜାକୁ ଭାବ । ମୁଁ ତୁମକୁ କଢ଼େଇ ନେବି ।” ପରମେଶ୍ୱର, ପ୍ରଦାନ କର ଯେ ଏହା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅନୁଭୂତି ହେବ ।

198 ଏହି ଯୁବାବର୍ଗ ଏଠାରେ ବସିଛନ୍ତି; ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏବଂ ପୁଅ; ଆଉ କେତେକେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷମାନେ ବସିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେକି ସେବକ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ମାର୍ଗରେ ରହି ଆସିଛନ୍ତି । ଏବଂ, ପ୍ରଭୁ, ଏଠାରେ ଭାଇ ନେଞ୍ଜିଲ ଅଛନ୍ତି, ମୁଁ, ସିଡ଼ି ଉପରକୁ ଯାଉଅଛି । ଆମର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗଣନା କରାଯାଇଅଛି । ଆମେ ଯାହା କରିଥିଲୁ ତା’ ଠାରୁ ଆମର ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ଯତ୍ନବାନ କରା ଯାଇଅଛି । ଆମେ କେଉଁଠି ପାଦ ରଖୁଛୁ ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟକରୁ । ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଥିଲୁ, ଶାରୀରିକ ଭାବରେ କହୁଛି, ଆମେ ସେପରି ନିଶ୍ଚିତ-ପାଦ ନୋହୁଁ । କିନ୍ତୁ, ପ୍ରଭୁ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଦେଖୁ ଯେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଜୀବନ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯାଉଅଛି, ଏବଂ ତୁମେ ଆମର ହାତକୁ ଧରିଥିବା ବିନା ଆମର କୌଣସି ପାଦଗତି ନିଶ୍ଚିତ ନୁହେଁ ।

199 ବର୍ତ୍ତମାନ, ପରମେଶ୍ୱର, ଆମକୁ ନିଅ, କ’ଣ ତୁମେ ନେବ? ଆମର ହୃଦୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ଆମର ଲଜ୍ଜାକୁ ନିଜ ହାତରେ ନିଅ, ଏବଂ ହେଉ ଯେ ଆମେ, ଆଜି ରାତିରେ, ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯାଇ । ଆମେ ଏଠାରେ ଲଶ୍ୱରୀୟ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ । ପ୍ରଭୁ, ଏହି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ, ଏହି ଯୁବତୀମାନେ, ଏହି ଯୁବକମାନେ, ବାଳକ ଓ ବାଳିକାମାନେ, ନିଜ ଜୀବନକୁ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଳାଷ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବା କରିବାର ଅଭିଳାଷ ହେଉ । ଏବଂ ଆସୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ଐଶ୍ୱରୀୟ ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ଲଜ୍ଜାର ବନ୍ଦୀ ହେଉ । ପ୍ରଭୁ, ଏହା ପ୍ରଦାନ କର ।

200 ପ୍ରଭୁ, ଏହା ହିଁ ସମସ୍ତକିଛି ଅଟେ ଯାହା ମୁଁ କରିବା ଜାଣେ । ଏହି ଛୋଟ ଭଂଗା-ରୁଜା ଶବ୍ଦମାନ, ଏବଂ ମୁଁ—ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ, ଏକାଠି ରଖିବ । କାରଣ, ଏଠାରେ ଏହା ଗରମ ଲାଗୁଛି, ଆଉ ଲୋକମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଉଷ୍ଣ ଅଟେ । ଏବଂ ଅନେକଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯାଇ ଅତି ଶୀଘ୍ର କାମକୁ ଯିବାକୁ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସେହି ବାଜଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପଡ଼ି ରହିଥାଉ, “ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ।”

201 ଘରକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ପଢ଼ାନ୍ତୁ କୁହନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେମାନେ... ଏହା ଆଗରୁକି ସେମାନେ ଓଲଟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି, ଆଜି ଅପରାହ୍ନରେ, କିମ୍ବା ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, ଶଯ୍ୟା

ନିକଟରେ, ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖନ୍ତୁ, କୁହନ୍ତୁ, “ପ୍ରିୟେ, ଆଜି ରାତି, ତାହା ବିଷୟରେ କଅଣ? ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଅଛୁ କି, ଅବା—ଅଜ୍ଞ ଆମେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ କାମ କରୁଅଛୁ?”

202 ଅନେକ ଯୁବକ ଏବଂ ଯୁବତୀ, ସର୍ବତ୍ର, ବିଶେଷକରି ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ରାତିରେ, ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜକୁ ସେହି ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରନ୍ତୁ, “କଅଣ ମୁଁ ମୋ ନିଜ ଜୀବନକୁ ତ୍ୟାଗ କରି, ଜଣେ କଏଦୀ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କି?”

203 “ଯିଏ ନିଜ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରେ, ସେ ତାହା ହରାଇବ, କିନ୍ତୁ ଯିଏ ମୋ ପାଇଁ ଜୀବନ ହରାଇବ ସେ ତାହା ପାଇବ ।” ପିତା, ଆମେ ଜାଣୁ, ତାହା ହେଉଛି: ତୁମର ଏକ ବନ୍ଦୀ ହେବାକୁ ହେଲେ, ଆମର ନିଜର ଅଭିଳାଷ ଏବଂ ଆମର ନିଜର ଇଚ୍ଛାକୁ ହରାଇବାକୁ ହେବ, ଯେପରିକି ତୁମର ଖୋଜିପାଉ, ତାହା ହେଲେ ଆମର ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଛି । ପ୍ରଭୁ, ଏହା ପ୍ରସାଦ କର ।

204 କେବଳ ମାତ୍ର ବିଷୟ ମୁଁ ଜାଣେ, ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାକୁ ତୁମ ହାତରେ ଦେବା । ଏବଂ ଏହା ହେଉ ଯେ ତାହା ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ମହାନ—ମହାନ ସାଧନ ସବୁ ଏହି-ଶେଷ ଦିନର ଅମଳ ପାଇଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉ, ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳାମାନେ, ବାଳକ ଏବଂ ବାଳିକାମାନେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଚ୍ଛାରେ ଆମ୍ଭ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଶ୍ଵରୀୟ ପ୍ରେମର ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆମେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଏହା ମାଗୁଛୁ ।

ମୁଁ ସମସ୍ତକିଛି ସମର୍ପଣ କରେ,

ଆମେ ଛିଡା ହେଉ ।

ମୁଁ ସମସ୍ତକିଛି ସମର୍ପଣ କରେ,

ସମସ୍ତକିଛି ତୁମକୁ, ମୋର...?...

205 ଆସନ୍ତୁ ଆମ ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ଏବଂ ହାତ ଉପରକୁ ଉଠାଇ, ପୁଣିଥରେ କେବଳ ତାହା କହିବା ।

ମୁଁ ସମସ୍ତକିଛି ସମର୍ପଣ କରେ,

ମୁଁ ସମସ୍ତକିଛି ସମର୍ପଣ କରେ,

ମୋର ଧନ୍ୟ ଗ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ସମସ୍ତକିଛି ତୁମକୁ ଦିଏ,

ମୁଁ ସମସ୍ତକିଛି ସମର୍ପଣ କରେ ।

206 ତେବେ, ଯଦି ଆମେ ଆମର ମୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ନୁଆଁଇବା, ଏବଂ ସେହି ବିଦାୟର ଗୀତ ତୁମ ସହିତ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମ ନିଅ ଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ, ମୁଁ ପଚାରିବାକୁ ଯାଉଛି ଯେ—ଯେ ଏହି ଭାଇ ଏଠାରେ... ମୁଁ ତାଙ୍କ ନାମ ଭୁଲିଯାଉଛି । ଅନ୍ଧକାରର ଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିବା ସେହି ଭଉଣୀ, ଯିଏକି ସୁନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ମନେରଖନ୍ତୁ, ପଛକୁ ଚାହିଁଲା ବେଳେ,

ପରଦାଟି ଚାଲିଯାଇଥିଲା । ତାର ବିଶ୍ୱାସ ତାହା କଲା । ଆପଣ ଆମକୁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବିଦାୟ
କରନ୍ତୁ, କଅଣ ଆପଣ କରିବେ କି, ଭାଇ? ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ମାଗନ୍ତୁ ।

ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ORI63-0717

(A Prisoner)

ଏହି ସନ୍ଦେଶଟି ଯାହାକି ଭାଇ ଝିଲିୟନ୍ ମେରିୟନ୍ ବ୍ରାନ୍ହାମଙ୍କ ଦ୍ଵାରା, ମୂଳତଃ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଜୁଲାଇ 17, 1963, ଦୁଧବାର ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର, ଇଣ୍ଡିଆନା ପ୍ରଦେଶର, ଜେଫର୍ସନ୍ସିଲେ ସହରର ବ୍ରାନ୍ହାମ ଟେବନେକଲ୍ଠାରେ, ପ୍ରଚାର କରାଯାଇଥିଲା, ମ୍ୟାଗ୍ନେଟିକ୍ ଟେପ୍ ରେକର୍ଡିଂକୁ ନିଆଯାଇଅଛି ଓ ଏହାକୁ କୌଣସି କାଟକ୍ଟ୍ସନ କରି ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଛପାଯାଇଅଛି । ଏହି ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦଟି ଉପସ୍ଥାପିତ ରେକର୍ଡିଂ ଦ୍ଵାରା ଛପାଯାଇଥିଲା ଓ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ORIYA

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, INDIA OFFICE
19 (NEW NO: 28) SHENOY ROAD, NUNGAMBAKKAM
CHENNAI 600 034, INDIA
044 28274560 • 044 28251791
india@vgroffice.org

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org